

Datum: 24.09.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: Piše Zoran Panović programski direktor Demostata

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1765

Naslov: San o 55 odsto A šta ako pobeda ne bude dovoljna?

Strana: 14,15,16

Predizborne tenzije u Srbiji su takve da bi za uverljivost pobede ili sastavljanje skupštinske većine bila potrebna izborna pobeda sa „kvalifikovanom većinom“ koja je veća naravno od 50 i više odsto ili od 126 poslanika. Studentska lista je psihološki u prednosti ako bude tesno, i nečija pobeda mora da prođe kroz iglene uši. Zato je Vučiću potrebna ona „ubedljiva“

Piše Zoran Panović
programski direktor Demostata

Da je bivši britanski premijer Dejvid Kameron učio od Mila Đukanovića, da je deset godina od crnogorskog referenduma o nezavisnosti, smislio za onaj britanski „kvalifikovanu većinu“ i obezbedio podršku neke „Venecijanske komisije“ koja bi to aminovala, Britanija bi verovatno ostala u EU, a Kameron bi ispunio obećanje da će referendum biti održan.

Šešelj je davnih dana rekao da će Amerika iskoristiti Mila Đukanovića, pa da će ga pustiti niz vodu, baš kao nekad i panamskog diktatora Norijegu kad

im više ne bude bio potreban. Kao doajen stabilokratije Milo jeste izgubio vlast, mada to baš nije izgledalo onako kako je Šešelj predvideo. Međutim, njegova Demokratska partija socijalista nije propala i dogodiće se da se vrati na vlast. I ne samo to, Đukanović je – kako nas obaveštavaju Vučićevi mediji – postavio ključne ljude na Studentsku listu. Kao što i „blokaderi“ simpatišu Mila. Vučićevi tabloidi predstavljaju Iliju Srdanovića, nosioca Studentske liste, kao čoveka od „poverenja Mila Đukanovića“.

Da li bi sadašnja vlast u Crnoj Gori, pre svega premijer Miloško Spajić pa i svi javni i pritajeni „milovci“ dočekali izbornu pobedu „blokadera“ kao što je zvanična Crna Gora Mila Đukanovića dočekala pobedu Tomislava Nikolića 2012 – sa velikim olakšanjem? Da ne kažemo baš oduševljenjem. Naprednjaci, sa kojima su se dovoljno bili razumeli, predstavljali su olakšanje „millogorcima“ u odnosu na Borisa Tadića i

njegovog savetnika Mladana Đorđevića.

Ako je srpski režim pored svih svojih pseudodogađaja, rezolucija, praznika i manifestacija, to namerno ili iz nemara zaboravio, mogli su nacionalno svesni i odgovorni studenti toga da se sete, jer je dovoljno „lomparovski“, još dok profesor Lompar i nije bio top-tema. Pa da oni kojima treba Lajbnicov „dovoljni razlog“ da ne podrže Vučića nastave da guslaju stare mantre. Stani, čega da se sete? Pa dokumenta koji se zove „Strategija očuvanja i jačanja odnosa matične države i dijasporne i matične države i Srba u regionu“.

Strategija je doneta 2011. i ekspresno je, naravno, stekla status kontroverzne. Formalno, to je dokument Vlade Mirka Cvetkovića, iako se za njegove operativne tvorce smatraju nekadašnji Tadićev savetnik za nacionalno-regionalna pitanja i nacionalne organizacije Mladan Đorđević i nekadašnji ministar di-

Datum: 24.09.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: Piše Zoran Panović programski direktor Demostata

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1765

Naslov: San o 55 odsto A šta ako pobeda ne bude dovoljna?

Strana: 14,15,16

jaspore Srđan Srećković – u to vreme još uvek član SPO. Što je najparadoksalnije, ta „Strategija“ je još uvek važeći dokument. Niko je nije zvanično ukinuo. Niti je ona po nekom automatizmu prestala da važi donošenjem Deklaracije prvog i izgleda jedinog „Svesrpskog sabora“ održanog 2024. u Beogradu.

Strategija je bila izazvala konsternaciju u takozvanom Regionu. Nećete verovati ali veću nego Memorandum o Kosovu i Metohiji koji su u maju 2026. u Kragujevcu godine obznanili Studenti u blokadi. Jer je za razliku od njega bila zvaničan, državni, dokument. Tu „Deklaraciju“ su u Hrvatskoj, Bosni i Crnoj Gori odmah nazvali „memorandumom 2“, ili „lajt načertanijem“, iako je kasnije, kad se odrekao Tadića, a spojio s Vučićem, Dačić i javno počeo da govori, bez kompleksa, o potrebi za novim „načertanijem“.

Hrvati su bili alergični na danas zaboravljenu „Strategiju“, maltene kao da ona u sebi sadrži i finansijsku pomoć „Vladi Republike Srpske Krajine u egzilu“ (koju eto Vučićeva vlast nije održala u Srbiji, valjda zato što priznaje Hrvatsku u sadašnjem formatu), a posebno se tlak digao Crnogorcima koji su protestovali pa je faktički „Strategija“ ublažena na Cvetkovićevoj vladi. Možda Božidara Delića, Dindićevog ministra finansija, pre pamтите po opskurnoj priči o tetkinom kauču nego po nekim mudrim izjavama. Jedna od takvih je da je kao potpredsednik Vlade Srbije zadužen za evropske integracije, izjavio da borba za nacionalno pitanje i za evropske integracije Srbije „ne samo da nisu u sukobu već su u dubokoj sinergiji“. Ali objasniti to u Briselu, takozvanom Regionu i ovima u bablu „srpskog sveta“. Upravo je pomenuta „Deklaracija“ htela da reši tu kvadraturu kruga.

Nakon ove digresije ipak da se vratimo na početak teksta i „kvalifikovanu većinu“ koju je Milo imao na referendumu za crnogorsku nezavisnost 2026. (55 odsto od izašlih da glasaju za nezavisnost). Za razliku od proste većine koja je važila na britanskom referendumu. Zašto? Zato što su predizborne tenzije u Srbiji takve da bi za uverljivost pobeđe ili sastavljanje skupštinske većine bila potrebna izborna pobeda sa „kvalifikovanom većinom“ koja je veća naravno od 50 i više odsto ili od 126 poslanika.

Kao što je sa Vučićem, bilo predsednikom Republike bilo potencijalnim „kancelarom“ nemoguća kohabitacija, tako je danas u Srbiji nezamislivo nešto što nije toliko neuobičajena praksa u iole pristojnim demokratijama – a to je manjinska vlada koju bi podržavala neka partija ili koalicija koja u njoj ne bi učestvovala, sa većim ili manjim ideološkim ili kljentelističkim ustupcima. Možete li zamisliti da SPS podrži manjinsku vladu Studentske liste, ili da Dilas, Ponoš i Ješić podrže Vučićevu manjinsku vladu? To teško, ali neke druge varijante su možda i moguće. Ako bi, kad bi se šalili, sudbina Srbije bila u pitanju.

Kakvi god da smo, imamo mi iskustva i sa manjinskim vladama: jednu takvu je februara 1993. formirala SPS. Za premijera je izabran Nikola Šainović – „ugledni privrednik iz Bora“, kako ga je Milošević reklamirao – a tu vladu su podržavali Šešeljevi radikali do jeseni 1993. kada dolazi do nesporazuma između njih i socijalista.

To što se proglasiš da si za EU, ma koliko za nju i bio iskreno lično i politički, to ne znači mnogo ako te EU ne prizna za partnera. A koalicija Evropska Srbija nije tu trenutno u boljoj poziciji, niti u istoj kao SNS 2012. godine. EU ne bi dozvolila sebi da otvoreno prizna i podrži cenzusno rizičnu koaliciju kao svog najpoželjnijeg partnera u Srbiji

Ono što je na cenzusu od 5 odsto bio neuspeh za SPS, danas bi na cenzusu od 3 odsto bio skok Sergeja Bupke, a to je 7,6 odsto glasova. Odnosno, to je bilo 22 poslanika od 250. Toliko je SPS osvojila na izborima decembra 2003. i nakon njih pružila podršku manjinskoj vladi Vojislava Koštunice. Nije zvanično bila ušla u vladu, mada je na izvestan način prešla psihološku granicu saradnje sa „dosmanlijama“.

I sa strane režima se daju, u inat takozvanoj referendumskoj atmosferi, čuti stavovi o potrebi „ubedljive“ pobeđe. Faktički da sama Vučićeva lista ide preko 50 odsto. I više. I da se onda namikare na nju pomoćne partije radi utiska „narodnog jedinstva“ i potrebe „očuva-

nja Srbije“. Za SPS bi bilo mnogo dobro kad bi nakon ovih izbora uspeali da izbegnu onu Vučićevu nadobudnu konstataciju da ih je uzeo iako mu nisu trebali za većinu.

Uveliko traje psihološka igra oko percepcije pobeđe i (ne)priznavanja izbora. Studentska lista je psihološki u prednosti ako bude tesno, i nečija pobeda mora da prođe kroz iglene uši. Zato je Vučiću potrebna „ubedljiva“ pobeda. Da je bilo državotvorne svesti, „ćaciji“ i „blokaderi“ bi seli i napravili dogovor o „kvalifikovanoj većini“. Koja mora da sadrži potencijal izborne patologije. Odnosno da „kvalifikovana većina“ ukalkuliše, bar kompromisno, potencijal te patologije. Znači, apsolutna pobeda nije sa 51 odsto, nego sa 61 odsto, a kompromisno se dode negde do Milove kvalifikovane većine od 55 odsto. Jer i studenti znaju da nemaju mehanizam da anuliraju u potpunosti razrađeni algoritam izborne patologije.

Ne treba biti baš apsolutno uveren da će euforija sa predaje Studentske liste u RIK i doćeci studenata – biciklista širom Srbije da se po automatizmu preslikaju na fanatizovanu kontrolu izbora na dovoljno biračkih mesta kako se izbori ne bi kompromitovali. Naprednjaci među sobom već govore da „vode sa deset nula“, a vi vidite kako. I nemaju manipulativni rezervoar glasova kakav je nekad Milošević imao sa Kosova.

Nakon masovnih demonstracija 15. marta prošle godine u Beogradu, potonji zahtev iz maja studenata za vanrednim izborima, malkice je bio i po principu – a šta sad? Prestale su tada priče o takozvanoj tehničkoj ili prelaznoj vladi na koju bi Vučić na političkom alergen-testu pokazao verovatno najviši stepen alergičnosti jer ga to podseća na 5. oktobar – dan koji ga je umnogome formirao. Bilo bi paradoksalno, ali politički možda isplativo za Srbiju da neka vrsta prelazne vlade bude izlaz iz moguće postizborne krize. Doduše, teško sa Vučićem kao prelaznim premijerom. Eventualno sa nekim njegovim Milomirom Minićem, ako je takvog moguće naći. Dogovor o „kvalifikovanoj većini“ bio je mnogo potrebniji od ovako sklepanog i jalovog REM-a, na primer.

Lista Evropska Srbija ili koalicija „DPI“ (Dilas-Ponoš-Ješić) ima zadatak da se pokaže cenzusno dostojnom koalicije „ČBC“ (Čedomir Jovanović – Boris Tadić

15

Datum: 24.09.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: Piše Zoran Panović programski direktor Demostata

Teme: Aleksandar Šapić

Napomena:

Površina: 1765

Naslov: San o 55 odsto A šta ako pobeda ne bude dovoljna?

Strana: 14,15,16

N IZBORI POLITIČKA ANALIZA

- Nenad Čanak). To je bio Savez za bolju Srbiju - LDP, LSV, SDS. Lista je prešla izborni cenzus na vanrednim parlamentarnim izborima održanim 2016. godine. Bile su to iglene uši - 5,02 odsto glasova, ali na cenzusu od 5 odsto. Zato je izazov koalicije „DPJ“ veći. I barabar je ko su veći EU poklonici, onda ČBČ ili sad DPJ. Možda oni prvi čak više, iako nisu „evropsko“ imali u imenu koalicije. Mada su kad ih sve pogledaš (sem Čanka) to restlovi Demokratske stranke.

To što se proglasiš da si za EU, ma koliko za nju i bio iskreno lično i politički, to ne znači mnogo ako te EU ne prizna za partnera. A koalicija Evropska Srbija nije tu trenutno u boljoj poziciji, niti u istoj kao SNS 2012. godine. EU ne bi dozvolila sebi da otvoreno prizna i podrži cenzusno rizičnu koaliciju kao svog najpoželjnijeg partnera u Srbiji.

Slično je i sa Rusima. To što je neko javno najviše za Ruse, ne znači da je to najpoželjniji partner za tu veliku silu. Jer da nije tako, onda bi Autentična desnica Miloša Jovanovića i ništa manje autentična desnica Branimira Nestorovića bile favoriti na izborima. Pa ako je ko za Putina, to je Vulin, ali oko njega se baš ne otimaju proruske opcije da im bude koaliciona jagoda na šlagu. Čak se stvara utisak da neko nekome nameće Vulina - ideologa „srpskog sveta“.

Vučić se pedantno trudi da održi utisak jedinog kredibilnog partnera velikim silama. I da se svaka zadovolji stepenom svog uticaja, jer nijedna ne dobija sve. Kod Tita je u spoljnoj politici više bilo kreiranja nego prilagođavanja (iako je i toga svakako bilo). Kod Vučića je više prilagođavanja i simuliranja nego kreiranja ali i za to treba veštine u ovakvom svetu. Kao što i pobeda na izborima zavisi i od percepcije, tako zavisi i uverljivost prema svetu.

Algoritmom izborne patologije ponovljenim na više izbora Vučić je sebi učinio medvedu uslugu da sad kad bi hipotetički i glat pobeđio bilo bi mu teško da ostavi i utisak uverljivosti o pobeđi. Zato mu je potrebna „ubedljiva pobeda“. Da mu ne trebaju tamo neki „jezičci na vagi“, već da ih prima inkluzivno radi jedinstva Srbije. U asimetričnom derbiu studenata i Vučića studentsko-opozi-

ciona Srbija je grešila kad je insistirala na mišljenju da Vučić ne raspisuje izbore jer ne sme, jer da zna da će pobeđiti raspisao bi ih. Što znači da sad zna da će pobeđiti kad ih je konačno raspisao.

Ideje se prišvajaju, asimiluju. Iako su takozvane porodične vrednosti i poseba porodicama širom Srbije bitan deo Vučićeve kampanje, u njoj se ne ističe možda najveći promoter tih vrednosti

Ne treba biti baš apsolutno uveren da će euforija sa predaje Studentske liste u RIK i dočeci studenata - biciklista širom Srbije da se po automatizmu preslikaju na fanatizovanu kontrolu izbora na dovoljno biračkih mesta kako se izbori ne bi kompromitovali. Naprednjaci među sobom već govore da „vode sa deset nula“, a vi vidite kako

među naprednjacima - beogradski gradonačelnik Aleksandar Šapić. Dok je neko ko je zaista prvi uveo u srpsku politiku porodične vrednosti bio Bogoljub Karić. Tek posle su došli Dveri sa svojim porodičnim konceptom.

No dobro, politički darvinizam radi i u opoziciji. Posle izbora tome će doprijeti i takozvani Dontov otpad (ono glasova što ostane ispod cenzusa deli se onima najuspešnijima, prvom najviše). Sudeći po dosadašnjem delu kampanje studenti su okončali „prajmariše“ u opoziciji. Evropska Srbija ostaje u trci, nekome će se učiniti i iz inata. Možda im to i donese neki poen. Tim stavom skočili su Vučiću u oči, ali treba

i nekim drugima. Koji im neće zameriti taj Vučićev kompliment. Nikako zlu-radost u ovom slučaju. Jer Vučiću su baš sad potrebni saveznici u borbi protiv nadirućeg „totalitarizma“ (student-skog valjda). U cenzusnim derbijima bitan je i broj lojalnih članova partije i članova njihovih porodica. Pa i ponekog prijatelja. Dobro, dešava se da partija uzme manje glasova nego što ima članova, ali ne u slučaju SPS kojoj je članstvo najveća garancija za prebacivanje cenzusa. Dok drugim listama pred istim iskušenjem to nije garancija.

Sem SNS teško ko danas u Srbiji ima baš broj realnih članova koji garantuje cenzus. Socijalisti imaju veći potencijal da odole glasanju za Vučića nego članovi Evropske Srbije za studente. Niti će naprednjaci voditi kampanju protiv SPS, dok se animozitet pristalica Studentske liste prema Evropskoj Srbiji izlio kao iz šahta kad pukne cev. Tu ne bi pomogao ni „sporazum o nenapadanju“ da je potpisan.

S druge strane, Evropska Srbija se tu drži dostojanstveno. Jer nema izbora. U „DPJ“ se sad forsira mantra da sutra skupštinska većina pripada Studentskoj listi, njima i Novoj DSS. Što u Novoj DSS izaziva blagu nelagodu - to što ih „evropljani“ vide kao listu povezanih sudbina, možda čak i na čudan način, sad kad nema Mikija, kao slamku spasa za održivost argumenata za izlazak na izbore na ovaj način.

U odnosu na studentske proteste 1992. ili 1996/97. kad su studenti podržavali jake opozicione koalicije kao DEPOS ili Zajedno, sada su prvi put studenti jači faktor od konvencionalnih partija opozicije. I SNS u vrhu liste ima realno najjače partijske ljude - pored Vučića, Miloša Vučevića i Anu Brnabić. Stara fora - neka stranačka ličnost kao instant hit je izlišna kad je tu Vučić kao kandidat za premijera. Nosilac Studentske liste Ilija Srdanović, kad bi ovi došli na vlast, imao bi verovatno veći uticaj nego njegov kolega lekar Đuro Macut kao instant premijer.

I Srdanović i Macut podsećaju na 1990. godinu i vreme prvih izbora kad je mnogo lekara ušlo u Skupštinu. Mada to nije razlog za baš neku veliku nostalgiju. **N**

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1249

Naslov: Tragovi novca u veštačkoj magli

Strana: 31,32,33

Društvo na radaru

ISTRAGA TOK O PLJAČKI EPS VEĆ MESECIMA ČEKA NALAZE
EKONOMSKO-FINANSIJSKOG VEŠTAČENJA

Tragovi novca u veštačkoj magli

Toni Apostolović je opisao kako ga je Aleksandar Papić povezao sa Miloradom Grčićem, sa kojim su na sastancima dogovarali javne nabavke za EPS. U iskazu je govorio i o poznanstvu sa Nebojšom Stefanovićem, kome je, kako kaže, preko Papića u više tranši poslao ukupno šest miliona evra

Milan Radonjić

NIJE VEST DA Srbija već godinama kupuje više od milion tona indonežanskog uglja kako bi održavala proizvodnju u termoelektranama, a da, i pored toga, uvozimo gotovo trećinu potrošnje električne energije, jer je EPS posle godina pljačke i diletantskog upravljanja, na kolenima. Uz to, kao da nikoga ne iznenađuje što je posle pompezne najave sada već odlazećeg predsednika Aleksandra Vučića o ratu protiv korupcije u februaru 2025. i hapšenja 15 osumnjičenih za malverzacije u EPS-u, sa Miloradom Grčićem i Aleksandrom Papićem na čelu, bivši direktor EPS-a već u aprilu pušten da se brani sa slobode, dok je Papiću u junu iste godine pritvor zamenjen zabranom napuštanja stana, a 19 meseci od hapšenja optužnice još nema na vidiku.

Naime, prema pouzdanim saznanjima *Radara*, Javno tužilaštvo za organizovani kriminal, koje je preuzelo istragu od Višeg javnog tužilaštva u Beogradu, duže od godinu dana čeka na ključne nalaze ekonomsko-finansijskog veštačenja, uz višestruke, očigledno uzaludne, urgencije da se taj posao ubrza. Imajući u vidu iskustvo iz septembra prošle godine, kada je, pod izgovorom nove sistematizacije radnih mesta u MUP-u, rasformirana udarna grupa TOK-a koja je istraživala tokove novca vezane za rekonstrukciju Železničke stanice u Novom Sadu, pitanje potencijalne opstrukcije može se i sme postaviti i u ovom, pokazalo se za vlast veoma nezgodnom slučaju, koji pažnju usmerava ka vrhu SNS piramide.

Podsetimo, do hapšenja Grčićeve grupe došlo je tokom inicijalnog zamaha studentskog protesta protiv korupcije. Iako je Više javno tužilaštvo bivšeg direktora EPS-a i još četrnaest osoba osumnjičilo za proneveru „simbolične“ sume od milion evra, odmah po hapšenju postalo je jasno da stvari neće ići lako. To je prva saznanja predsednica

Aleksandar Papić

Skupštine Srbije i visoka funkcionerka SNS-a Ana Brnabić prilikom posete Obrenovcu u danima posle hapšenja, gde su je članovi lokalnog odbora stranke dočekali zvižducima, glasnim negodovanjem i pozivom da uhapsi svog brata.

Toni Apostolović rekao je tužiocima da se sa Aleksandrom Papićem upoznao 2017, da ga je sa njim povezao kolega Luka Vasić, koji je u to vreme radio u firmi Oblak tehnologije, koja se bavila IT opremom. Luka Vasić, odbio je da komentariše te navode za naš nedeljnik.

Vasić je danas jedan od suvlasnika uspešne IT firme Oktakron, a nedavno je većinski udeo u njoj prodao renomiranoj srpskoj IT kompaniji MDS Informatički inženjering. Oktakron je kompanija koja se bavi internet bezbednošću i tokom poslednjih godina u tenderskim poslovima, uglavnom sa državnim institucijama, dobila je poslove vredne više od tri milijarde dinara ili 25,5 miliona evra.

„Od tog perioda (2017. godine, prim. a.) mi počinjemo da se družimo, ja sam zaključio za koga on (Papić, prim. a.) zapravo radi, a to je bio tadašnji ministar policije Nebojša

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1249

Naslov: Tragovi novca u veštačkoj magli

Strana: 31,32,33

Stefanović. Kada kažem `zapravo radi` mislim prevashodno obavljao je sitne svakodnevne poslove za njega", rekao je Apostolović i dodao: „U tom druženju, između ostalog, ja sam od Aleksandra Papića saznao da neke firme po odluci tadašnjeg ministra, što možda i nije bilo tačno, više neće učestvovati u javnim nabavkama vezano za IT sektor i da je trenutak da se započne saradnja i da Tim systems počne da učestvuje u tim nabavkama..."

Vlasnik kompanije Tim systems, koja je danas u stečaju, rekao je da je u tom poslu on učestvovao sa svojom firmom, što je bio njegov udeo u toj poslovnoj saradnji, a Papićev udeo bio je njegov faktički uticaj u tom trenutku...

„Ja sam preko Aleksandra Papića upoznao Milorada Grčića, pa preko njega Ivana Marinkovića i neću da krijem, učestvovao sam u dogovorima. Nisu to bili dogovori u sitna crevca, već globalni dogovori vezano za plan javnih nabavki u oblasti IT sektora za tu godinu. Želim da preciziram, da kada kažem `dogovori` u njima smo učestvovali Milorad Grčić, Aleksandar Papić i ja. Mi smo radili jedan deo javnih nabavki koji se tiče IT sektora i mogu slobodno da kažem manji deo, i na isti način po mojim saznanjima su i neke druge firme dogovarale za neke druge oblasti koje nismo mi preuzimali..."

Radar je u prethodnim brojevima pisao o kontroverzama vezanim za Apostolovićev iskaz u kome je prema kredibilnim izvorima našeg nedeljnika, između ostalih, pomenao i brata predsednice Skupštine Ane Brnabić, Igora Brnabića, ali je njegovo ime volšebno nestalo iz konačne verzije zapisnika. Prema javno dostupnim podacima, u isto vreme kada i Tim systems, brojne poslove od EPS-a, vredne oko milijardu dinara, dobila je i IT firma Aseko, u kojoj je Igor Brnabić do novembra 2020. bio jedan od direktora.

Informacije o Apostolovićevom svedočenju promptno je demantovalo VJT u Beogradu, kao i njegov advokat. Ipak, krajem februara 2025, a samo dan posle objavljivanja našeg istraživanja, vrhovni javni tužilac Zagorka Dolovac izdala je obavezno uputstvo po kome se istraga oduzima VJT-u i dodeljuje javnom tužilaštvu za organizovani kriminal.

Posebno interesantan deo Apostolovićevog iskaza tužiocu VJT od 13. februara 2025. je onaj u kome se osvrće na svoju firmu koja je dobro poslovala i bez Papića i svih poslova koji su usledili posle njihovog poznanstva: „Smatram da je prirodno da svako kome se ukaže prilika proširi svoje poslovanje, uveća svoj profit i zbog toga sam prihvatio ovu saradnju."

O detaljima Apostolovićevog iskaza, u kome je naveo da su se preko naplaćenih poslova koje je obavljao Tim systems akumulirale „ozbiljne

količine novca", a da je u periodu od 2018. do 2020. realizovan veliki broj javnih nabavki, Radar je već pisao, a posebnu pažnju svakako privlače njegove reči da je prosečno zarada od svake javne nabavke bila oko 30 odsto od ponuđene cene, bez PDV-a.

„Iz tako sakupljenih sredstava postiže se dogovor između mene, Papića i Nebojše Stefanovića, pa deo od ukupne dobiti u iznosu od 6.000.000 evra koje je bilo potrebno da ja od ukupnog profita u više navrata predam Papiću, koji je rekao da je celokupan taj iznos predao Nebojši Stefanoviću. Da li mu je on to dao ili nije, ja ne znam", rekao je Apostolović, koji je potvrdio da se posle toga sreo sa Stefanovićem i da nije imao utisak da taj novac nije stigao do njega.

Uvidom u bilanse firme Tim systems vidi se da je njoj zaista „krenulo" baš nakon što je počela da radi za EPS. U 2017. je, na primer, imala ukupan prihod od 153,55 miliona dinara ili 1,27 miliona evra, da bi već naredne godine Papićeva firma više nego udesetostručila prihode, na milijardu i 696,6 miliona dinara ili 14,13 miliona evra, dok je neto dobit uvećana čak 12 puta, sa 28,3 na 347,4 miliona dinara ili na skoro tri miliona evra. U 2019. prihodi su dostigli rekordnih 2,23 milijarde dinara, da bi u 2020. pali za više od 50 odsto, na nepunih 1,1 milijardu dinara. Za samo tri godine, između 2018. i 2020. Tim systems je prihodovao ukupno 41,82 miliona evra.

„Što se tiče dela dobiti koja je išla na Papića, ona se realizovala na različite načine, kroz korišćenje nekretnosti koje su se vodila ne Tim systems, automobile, plaćena letovanja kao i trošenje para firme na svakodnevne potrebe, s tim da napominjem da je on u to vreme bio zvanično prijavljen zaposleni u Tim systemsu, i to u periodu od 15. maja 2019. do 26. decembra 2022, sa mesečnom zaradom od 8.000 evra u dinarskoj protivvrednosti. On je svaki dan dolazio u svoju kancelariju u Tim systems, ali je obavljao svoje poslove, ja ne bih znao precizno da kažem šta je on zapravo radio. Mogu da kažem da je od gore pomenutih 30 odsto dobiti, praktično 20 procenata trošeno na ovaj način kako sam opisao, a jedno 10 odsto je trošeno na plate programera i na razvoj softvera", navodi u iskazu Apostolović.

Ime Aleksandra Papića u medijima je povezivano sa slučajevima pokušaja preuzimanja hotela Šumadija na Banovom brdu, odnosno otimanja restorana u centru Beograda na Trgu republike, a u oba ta događaja kao akteri pojavljivali su se i pripadnici, u međuvremenu uhapšene kriminalne grupe Veljka Belivuka. Iako su u javnosti često bile pominjane informacije da je Papić pravi vlasnik fir-

8.000

evra

u dinarskoj

protivvrednosti je

bila Papićeva mesečna

„plata", jer je formalno, po

rečima Apostolovića, bio

zaposlen u njegovom Tim

sistemu od 15. maja 2019.

do 26. decembra 2022, a

vlasnik priznaje da ne bi

„mogao precizno da kaže

šta je on zapravo radio"

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Milan Radonjić

Teme: Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 1249

Naslov: Tragovi novca u veštačkoj magli

Strana: 31,32,33

me Tim systems, Apostolović to u iskazu negira, navodeći da je Papić bio zaposlen u njegovoj firmi, ali isto tako i da nije znao šta on u stvari radi.

Naveo je i da su u vlasništvu Tim systemsa bile nepokretnosti veće vrednosti, poput kuće u Tolstojevoj ulici na Dedinju površine oko 980 kvadratnih metara, sa garažom i placem površine 15,9 ari, koja je plaćena četiri miliona evra. Deo novca za kuću od milion i po evra obezbedio je Tim systems, a preostalih 2,5 miliona evra je firma pozajmila od Alta banke, s tim što je taj kredit obezbeđen hipotekom na tu nekretninu.

Apostolovićeva firma je bila i vlasnik udela od 25 odsto u hotelu Tonanti u Vrnjačkoj Banji, koji je inicijalno plaćen 1,5 miliona evra, a kasnije je doplatila još 290.000 evra. Uz to, za 960.000 evra kupila je i apartman u Dukljanskim vrtovima u Budvi, površine 148 kvadratnih metara, sa nameštajem, a 360.000 evra platila je stan u beogradskom naselju A blok, površine 111 kvadratnih metara sa garažnim mestom.

„Sklopio sam dva kupoprodajna ugovora sa firmom Belgrejd voterfront za kupovinu stanova u Kuli Beograd u naselju Beograd na vodi. Za ta dva stana mi je rekao Aleksandar Papić da idem i da sklopim ugovore, a kao objašnjenje mi je rekao da bi to bila pametna investicija na kojoj može kasnije, kada skoče cene, dobro da se zaradi prodajom tih stanova. Po jednom ugovoru nije uplaćena nijedna rata, a radi se o stanu površine oko 96 kvadrata, vrednom 707.000 evra, a za drugi stan površine od oko 100 kvadrata vrednosti 777.800 evra uplaćena je jedna rata u iznosu od 10 odsto, oko 77.000 evra, a ostale rate nisu uplaćene, pa bi taj ugovor trebalo da je raskinut“, navodi u iskazu Apostolović.

Aleksandar Papić bio je jedan od najbližih saradnika Nebojše Stefanovića, sve do njegovog privremenog pada u nemilost, nakon što je preko tabloida *Objektiv* žestoko napao svog bivšeg prijatelja. Ipak, čini se da mu vrhovni komandant nije poverovao. Posebno mu je zamerio zbog informacije koju je u javnost izneo opozicionar Miroslav Aleksić o poverljivom pismu koje je Papić poslao Aleksandru Vučiću. Aleksić je rekao da Papić u tom pismu Vučiću kaže da je radio kao posrednik za novac koji putarska firma Azvirt daje SNS-u, odnosno da je tražio garancije od Zvonka Veselinovića da će novac stići do stranke. „Tražio sam od Zvonka dokaz da će novac završiti u stranci na šta je on pozvao Sinišu Malog i pustio ga na spikerfon. Siniša je sve potvrdio i rekao da je sve u dogovoru sa vama“, citirao je Aleksić deo navodnog Papićevog pisma Vučiću.

Protiv Papića je Viši sud u Beogradu nedavno potvrdio optužnicu, koju je zbog pranja novca u iznosu od više od 72 miliona dinara podiglo Posebno odeljenje za suzbijanje korupcije Višeg javnog tužilaštva u Beogradu, ali taj slučaj ostaje u senci malverzacija u EPS-u koje se po svoj prilici neće otkriti dok se za sve pita još aktuelna vlast, koja ne preza od pretnji i direktnih napada na tužioce, samo ako se usude da rade svoj posao. ■

Datum: 24.09.2026

Medij: Politika

Rubrika: Događaji dana

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 472

Naslov: OEBS važna bezbednosna platforma za dijalog

Strana: 5

МАРКО ЂУРИЋ ОДРЖАО НИЗ САСТАНАКА У САД ОЕБС важна безбедносна платформа за дијалог

Министар спољних послова Републике Србије у техничком мандату Марко Ђурић разговарао је у Њујорку, током 81. заседања Генералне скупштине Уједињених нација, са генералним секретаром ОЕБС-а Феридуном Синирлиоглуом о сарадњи Србије с Организацијом, као и о регионалним и међународним темама. Како је саопштено из ресорног министарства, Ђурић је истакао да ОЕБС видимо као важну безбедносну платформу за дијалог и ценимо њен ангажман, посебно указавши на значај активности Мисије ОЕБС-а у домену теренских мисија. Ђурић је навео да Србија остаје посвећена конструктивној сарадњи с ОДИХР-ом и другим независним институцијама ОЕБС-а, у духу транспарентности, међусобног поверења и поштовања институција Републике Србије, додаје се у саопштењу.

Шеф српске дипломатије разговарао је у Њујорку и с колегама, министрима спољних послова више земаља. На састанку с министром спољних послова

тегритета и суверенитета Србије. Осврнувши се на њихов сусрет на Генералној скупштини Организације америчких држава прошле године у Антиги и Барбуди, Ђурић је поновио да Србија придаје велики значај региону Латинске Америке и Кариба. Поновио је позив министру спољних послова Свете Луције да посети Србију и оценио да би се тиме дао импулс позитивној динамици односа две земље. Шеф српске дипломатије захвалио је Светој Луџији на подршци у очувању територијалног интегритета и суверенитета Републике Србије и указао да су доследно поштовање међународног права и залагање за дипломатска решења заједнички принципи којима се обе земље руководе на спољнополитичком плану.

Шеф српске дипломатије састао се и с министром иностраних послова Републике Гане Самуелом Окуетом Аблаком и захвалио на подршци Гане кад је реч о очувању суверенитета и територијалне целовитости Србије. Поновио

Фото Tanjug / МСП

► Србија остаје посвећена конструктивној сарадњи с ОДИХР-ом и другим независним институцијама ОЕБС-а, рекао је шеф дипломатије на састанку с генералним секретаром Феридуном Синирлиоглуом

ва Републике Кипар Константиносом Комбосом Ђурић је поручио да је поносан на вишедесетогодишње пријатељство и блискост наших народа и држава. Нагласио је да односе Србије и Кипра карактеришу међусобно разумевање, поштовање и подршка, саопштено је из ресорног министарства. Истакавши да Србија и Република Кипар немају отворених питања, Ђурић је оценио да је политички дијалог две земље на свим нивоима веома развијен и изразио очекивање да ће министар Комбос у наредном периоду посетити Србију. Саговорници су разменили мишљења и о актуелним геополитичким и регионалним питањима, а посебно су разматране могућности обнове сусрета у форми трилатералних формата, који су се показали као користан механизам за продубљивање политичког дијалога, размену мишљења о различитим питањима и јачање конкретне сарадње.

Марко Ђурић састао се и с министром спољних послова, међународне трговине, цивилног ваздухопловства и дијаспоре Свете Луције Алвом Романусом Баггинстом и захвалио на подршци те земље очувању територијалног ин-

тегритета и суверенитета Србије. Осврнувши се на њихов сусрет на Генералној скупштини Организације америчких држава прошле године у Антиги и Барбуди, Ђурић је поновио да Србија придаје велики значај региону Латинске Америке и Кариба. Поновио је позив министру спољних послова Свете Луције да посети Србију и оценио да би се тиме дао импулс позитивној динамици односа две земље. Шеф српске дипломатије захвалио је Светој Луџији на подршци у очувању територијалног интегритета и суверенитета Републике Србије и указао да су доследно поштовање међународног права и залагање за дипломатска решења заједнички принципи којима се обе земље руководе на спољнополитичком плану.

Претходно, Ђурић се у Њујорку састао и са заменицом премијера Независне Државе Самое Мулиполом Анаросом Але Молио, као и министром спољних послова Републике Фиџи Сакјасијем Дитоком.

Н. Б.

Datum: 24.09.2026

Medij: Informer

Rubrika Vesti

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 46

Naslov: Za Ekspo pozvane domaće kompanije

Strana: 8

DANILO JERINIĆ

Za Ekspo pozvane domaće kompanije

Učešće na specijalizovanoj izložbi Ekspo koja će se naredne godine održati u Beogradu domaćim kompanijama može da donese nove poslove sa zemljama učesnicama i priliku da svoje usluge plasiraju na nova tržišta, izjavio je direktor kompanije „Ekspo“ Danilo Jerinić.

- Zajedno sa Privrednom komorom Srbije (PKS) organizovaćemo biznis karavan koji će obići privrednike širom zemlje. Za potrebe Ekspa sve struke su obuhvaćene i svi oni će tražiti firme u Srbiji - rekao je Jerinić.

Datum: 24.09.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1786

Naslov: SRBIJA ĆE ODBRANITI SEBE, ALI I POVELJU UN

Strana: 1,2,3

ИЗВОД ИЗ ГОВОРА КОЈИ ЈЕ
ВУЧИЋ СПРЕМИО НА ИСТ РИВЕРУ

СРБИЈА ЋЕ ОДБРАНИТИ СЕБЕ, АЛИ И ПОВЕЉУ УН

■ Међународни систем
срушили они који су
цепали туђе државе

■ Напад на моју земљу
1999. изведен с циљем да
се укине важећи поредак

НЕПРИХВАТЉИВЕ
ПРИДИКЕ
ОНИХ КОЈИ СУ
ОДГОВОРНИ ЗА
СМРТ СТОТИНА
ХИЉАДА СРБА,
ЈЕВРЕЈА И РОМА

У ТРАМПОВОМ
РАДУ ВИДИМО
ШАНСУ ЗА
ОДГОВОРНИЈИ
ОДНОС ПРЕМА
НАШЕМ НАРОДУ

ДЕСЕТ ГОДИНА
САМ ИЗЛОЖЕН
ПРИТИСЦИМА
КАКО БИ СЕ
ИЗБЕГЛО
ОНО ШТО ЈЕ
ДОГОВОРЕНО
ОКО КиМ

КАД МОЋНЕ
ПИТАМО: ЈЕЛ' И
УКРАЈИНИ
КАЖЕТЕ ДА
НИСУ ВАЖНЕ
ТЕРИТОРИЈЕ,
МЕЊАЈУ ТЕМУ

странице 2. и 3.

© Gora Polimedia

Datum: 24.09.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1786

Naslov: SRBIJA ĆE ODBRANITI SEBE, A I I POVELJU UN

Strana: 1,2,3

КЉУЧНИ ДЕЛОВИ ИЗ ГОВОРА ПРЕДСЕДНИКА ВУЧИЋА КОЈИ ЈЕ СИНОЋ

ТЕМА овогадишњег заседања, "Обнова поверења, управљање трансформацијом: Уједињене нације које доносе резултате за све", делимично добро описује тренутак у којем се налазимо. Сагласан сам да треба да обновимо поверење у УН, али нисам сигуран у којој мери можемо управљати трансформацијом која се већ догодила. Међународни систем какав смо познавали је срушен. Данас смо сведоци рађања новог поретка, који је оријентисан око два главна центра моћи, уз постојање све већег броја снажних регионалних актера, који располажу значајном политичком, економском, војном и технолошком моћи и настоје да самостално утичу на обликовање свог окружења и ширих глобалних процеса. Улазимо, дакле, у период сложености и мање

Напад на моју земљу 1999. изведен је са жељом да се укине до тада важећи поредак

предвидљиве расподеле моћи, у којем је опасност од потенцијалних сукоба већа него што је била деценијама. За мале и средње државе, баш као што је Србија, такво окружење представља огроман изазов. Простор за самостално одлучивање постаје ужи, а притисци да се државе одреде за једну страну све су већи. Истовремено, неслагања најмоћнијих актера све чешће парализују институције које би требало да штите све државе подједнако. Традиционални систем међународне правде озбиљно је урушен онда када интерес постане важнији од права, а иста правила не важе за све.

ГАЖЕЊЕ ПРИНЦИПА

НАЈВЕЋИ проблем данашњице није недостатак правила, поли-

СРБИЈА ЋЕ ОДБРАНИТИ СЕБЕ, АЛИ И ПОВЕЉУ УН

Фото И. Маринковић

тичких принципа, већ њихово непоштовање у прошлости и садашњости. Приметићете да данас, са изузетком неколико земаља, сви говоре и позивају се на Повељу УН, на дух Повеље и принципе на којима је доскоро важећи светски поредак био утемељен. Као да хоће да нам кажу, пуј пике не важи, то што смо у прошлости рушили и кршили ту Повељу, чиме смо отворили Пандорину кутију коју је немогуће затворити, а данас бисмо без последица да се вратимо у будућност. Поштовање истих оних принципа које су моћне и велике земље тако брутално згазиле, сада би да ревитализују. Колико сте пута у претходна два дана, само са ове говорнице, могли да чујете покличе и позиве на поштовање принципа међународног јавног права, и то посебно када је у

питању сукоб у Украјини, а да већина тих и таквих земаља безобразно и безобзирно ћуте на чињеницу да су сами учествовали у гажењу Повеље, рушењу темеља међународно јавноправног система, а да

у међународно правним документима покушали да отму 14 одсто територије Србије. Многима од вас то звучи као давна прошлост, али ране које су задате међународном јавном праву су све дубље и теже. Да

Велики сусрети на "Експу"

Ви који знате Србију и наш регион, а и ви који сте мање упознати с овим делом света, желим да изразим захвалност свима који сте указали част Србији потврђивањем учешћа на специјализованој изложби "Експо 2027", која ће следеће године бити одржана у Београду где ће се сусрести културе, наука, спорт, технологија, привреда и млади људи из свих крајева света и радујем се што ћемо угостити велики број држава које су данас у овој сали.

нас би по сваку цену да се врате на те принципе када виде да су моћнији и јачи прибегли истим кршењима која су они спроводили док су били најмоћнији и најјачи. Ту мислим на све земље које су признале једнострано прокламовану независност тзв. Косова и без икаквог темеља

будемо потпуно прецизни, поредак поштовања Повеље УН и на њој заснованог права више не постоји. Срушили су га они који су цепапи територије других земаља зарад својих политичких и економских интереса. Радили су то бескрупулозно, безобзирно и бесрамно.

Datum: 24.09.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Naslov: SRBIJA ĆE ODBRANITI SEBE, A I I POVELJU UN

Napomena:

Površina: 1786

Strana: 1,2,3

ТРЕБАЛО ДА СЕ ОБРАТИ УЧЕСНИЦИМА ГЕНЕРАЛНЕ СКУПШТИНЕ СВЕТСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ У ЊУЈОРКУ

Међународни систем срушили су они који су цепали територије других земаља зарад својих политичких и економских интереса. Радили су то бескрупулозно, безобзирно и бесрамно

ШАНСА СА ТРАМПОМ

ЗНАТЕ ли шта је уопште био разлог, једини званични и формални, за напад на територију Србије и СРЈ, који је извело 19 НАТО земаља? Нећете веровати. Рекли су нам, да су напали суверену, слободну и независну земљу како би била избегнута потенцијална хуманитарна катастрофа. Хуманитарна катастрофа се није догодила, а још нисам успео да чујем и видим где се сличан пример у свету догодио. Напад на ту малу, али слободну и слободарску земљу Србију, чији сам поносни председник, изведен је са жељом да поредак УН, успостављен после Другог светског рата, буде коначно срушен, те да доминација тада унисоног западног света, Америке и Европе, буде и формално и неформално потврђена. Знате ли које су земље учествовале у доношењу одлуке у СБ УН о бомбардовању једне независне и суверене земље, која није напала ниједну другу земљу? Ниједан војник, ниједан полицајац из Србије није крочио на територију било које друге земље, а одлука је, ипак, донета. Сигуран сам да се и већина од вас, драги пријатељи, који сте најбоље упознати са политиком у свету више тога не сећа, а посебно не чињенице ко је у СБ УН гласао за ту одлуку

или можда у Генералној скупштини. Немојте ни да покушавате, јер је немогуће да се сетите. Зашто? Зато што таква одлука никада није ни донета, а да ствари буду још горе, нико никада није ни покушао да је донесе. Толико су били бахати и моћни да су газили све пред собом. И оно што тада нису знали и разумели, газили су Србију, али је нису победили. Од Клинтонове администрације до администрација бројних европских земаља. Управо зато, Србија подржава деловање администрације председника Доналда Трампа и у његовом раду види шансу за успостављање праведнијег поретка у свету и одговорнијег односа према Србији као блиском америчком савезнику из оба светска рата.

ПОВАМПИРЕЊЕ УСТАШТАВА

СРБИЈА се подигла као феникс из пепела. И данас свима у свету јасним примером показује како се чува међународно-јавни поредак и како се штити међународно јавно право. Ипак, последице тог бруталног напада на Србију су велике и нарочито видљиве овде у Генералној скупштини УН. Додуше, још више на бројним ратиштима широм света. Зашто? Па, зато што принципи, било какви, више не постоје. Они

који су их једном погазили немају морално право да о њима говоре. Да ситуација буде још гора, а лицемерје још видљивије, управо ти и такви заузимају позицију врховних учитеља о моралу и свакој врсти заштите вредности савременог света. Нама у Србији најтеже је када у нашем окружењу гледамо поновно уздицање нацизма на пиједесталу друштвених вредности, посебно у Хрватској, која се поноси и својом националистичком прошлешћу и употребом нацистичких слогана и симбола данас. Српски народ као народ који је највише страдао од нацистичке руке не може да прихвати повампирење најстрашнијих духова прошлости одговорних за смрт стотина хиљада Срба, Јевреја и Рома у монструозним концентрационим камповима полуп Јасеновца. Управо зато моралне прилике које слушамо од таквих, за српски народ и Србију потпуно су неприхватљиве.

ПРИТИСЦИ И ТРИКОВИ

ВЕЋ четири и по године слушам лекције о томе како су многи на Западу преостали све-

тионик демократије у свету, заштитници не украјинских, већ правила и принципа међународног права, а када повисе тон, мислећи да су много морални, а њихови ставови једини исправни, само се осмехнемо и запитамо: "А како сте се ви односили према Косову и Метохији и територијалном интегритету Србије који је гарантован Повељом УН и Резолуцијом Савета безбедности УН 1244?" На то, или нема одговора, или нам, тобож, добронамерно кажу и посаветују да не гледамо у прошлост, већ у будућност. Када их питамо: "Јел' и Украјини кажете да нису важне територије за које се боре?", бесмислени разговор прекидамо и прелазимо на другу тему. И желим све да вас упозорим. Све вас овде који припадате Глобалном јуту. Све уговоре које потписујете са великим силама, отворите четворе очи. Ми смо тако потписали чувени Бриселски споразум 2013, у жељи да компромисом решимо проблеме између Срба и Албанаца на КиМ. Све обавезе које

и свима другима у свету који желе да заштите и сачувају своју земљу. Поред свега, Србија ће одбрани своју земљу, свој територијални интегритет, Повељу УН и Резолуцију Савета безбедности УН 1244.

ХВАЛА СИЗУ

ИАКО пуноправно чланство у Европској унији остаје стратешки приоритет, не можемо да не приметимо дуготрајни замор од процеса проширења, како међу појединим државама чланицама Уније, тако и међу државама кандидатима. Управо је европски пут Србије добар пример дужине и сложености тог процеса. Статус кандидата стекли смо 2012, а приступне преговоре започели још 2014. Грађани Србије стога с правом очекују јаснију перспективу и конкретније резултате процеса у којем наша земља учествује дуж од једне деценије. У околностима у којима није извесно да ће до наредног проширења ЕУ доћи у блиској будућности, настојали смо да будемо конструктивни и да понудимо практичне начине за превазилажење постојећег застоја. Зато смо предложили да се Западном Балкану омогући постепено

једна од ретких европских престоница из које можете летети директно у САД, Кину и Русију. Посебну захвалност за подршку током пандемије ковида као и због огромних улагања и инвестиција у Србију дугујем председнику Кине Си Ђинпингу, уз наду да ће његови разговори са председником Трампом бити продуктивни и допринети стабилизацији прилика у свету.

ПОДРШКА РЕФОРМИ

МОРАМО да предвидимо последице света у којем се сила поново све отвореније представља као најпозудијано средство политике, у којем расту војни буџети, умножавају се сукоби, слабе механизми контроле наоружања, а канали комуникације нестају управо онда када су најпотребнији. Зато морамо да поставимо питање које је неопходно: Где су УН у таквом свету? Савет безбедности је често блокиран управо у кризама у којима би требало да буде најактивнији. Други делови система УН суочавају се са финансијским притисцима, преклапањем надлежности, бирократијом и оправданим захтевом држава чланица да виде више конкретних резултата. То су стварни проблеми и нема користи од тога да их улепшавамо, али из тога никако не следе да су нам УН мање потребне. Потребне су нам можда више него икада, само морају бити ефикасније, усмереније и спремније да се баве питањима због којих су и створене. Државе током претходних осам деценија нису долазиле у ову зграду зато што су имале исте интересе, него зато што су схватиле да је превелика цена решавања неслагања путем оружја. Зато је настао мултилатерализам и зато смо данас овде. Србија подржава УН и реформу система УН како би Организација била ефикаснија и прилагођенија данашњој реалности.

Захвалност за 107 држава

ЖЕЛИМ да захвалим свакој од 107 држава појединачно која није признала једнострано проглашење независности тзв. Косова. Знамо да су многе од тих држава биле изложене притисцима и знамо да је чување принципијелне позиције понекад много теже него што изгледа са стране. Хвала вам за доследност у непризнавању независности дела територије Србије.

је имала Србија, испуњене су, а једна једина коју су имали Албанци, о формирању ЗСО, до дана данашњег није. Занимљиво да је споразум прихваћен, не само у присуству већ потврђен и потписан ЕУ, али то ништа није вредело. Као председник Србије, 10 година суочен сам са свим могућим триковима и притисцима како бисмо одустали од пуне имплементације онога што је потписано. То је наука нама Србима, али

укључивање у јединствено европско тржиште и приступ шенгенском простору и пре пуноправног чланства. То не би представљало замену за чланство, нити снижавање наших амбиција, већ конкретан и прагматичан пут напред. Међутим, стабилна и интегрисана Европа, чији је Србија део, и наш европски пут не значи одрицање од традиционалних пријатељстава захваљујући којима је Београд

Datum: 24.09.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Zoran Avramović

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1142

Naslov: Kako je antička mera postala stvar prestiža i reputacije

Strana: 38,39

ДРУШТВО

ПОСЛЕ ПЕДЕСЕТ ГОДИНА СРБИЈА СЕ ВРАЋА
У ЕЛИТНИ КРУГ ЕВРОПСКОГ ФУДБАЛСКОГ БИЗНИСА

Како је античка мера постала ствар престижа и репутације

Изградњом Националног стадиона у Сурчину и добијањем финала Лиге Европе 2029. године Србија улази у ултра-топ састав од свега двадесетак функционалних арена на континенту, стварајући кроз синергију са Експо комплексом дугорочни привредни и инфраструктурни мотор Балкана

ЗА
НИН
ПИШЕ
**Зоран
Аврамовић**

Када је чувени архитекта Сан-тијаго Калатрава изјавио да стадион мора бити као позориште у коме је публика део представе, он је дефинисао суштину модерне спортске инфраструктуре 21. века. Изградња Националног стадиона у Сурчину и добијање домаћинства за Финале Лиге Европе 2029. године нису само грађевински подухват нити пуки распоред УЕФА такмичења. То је изградња наше сопствене спортске платформе на глобалној мапи Европе, простора који из корена трансформише геополитичку и економску позицију Србије и претвара нас из пасивних посматрача у креаторе највећег спортског и бизнис спектакла.

Када говоримо о добијању домаћинства за Финале Лиге Европе 2029. године, ми не говоримо само о једном спортском догађају, нити о деведесет минута игре на травнатом правоугаонику. Изградња Националног стадиона у Сурчину, капацитета 52.000 места, представља изградњу новог архитектонског и привредног светлоница наше земље. Модерни стадиони у 21. веку су еквивалент ономе што су некада за античке полисе биле тријумфалне капије, а за ренесансне градове монументалне катедрале – они су материјални доказ моћи, технолошког узлета, инжењерске зрелости и амбиције једног друштва да се такмичи

са најбољима.

Добијање организације овако масивног догађаја од стране Извршног комитета УЕФА јасна је порука да је Србија препозната као стабилан, поуздан и модеран партнер. Улазак у овај ексклузивни круг није случајност. На глобалној мапи, где се фудбал посматра као једна од најпрофитабилнијих грана забавне и спортске индустрије, поседовање овакве инфраструктуре представља улазницу за прву лигу Европе.

Да бисмо разумели у какву нову еру улазимо, морамо се осврнути на прошлост и нашег јединог нобеловца. У својој чувеној приповеци „На стадиону“, Иво Андрић описује главног јунака Лазара који, затечен у једном индустријском граду северне Италије, проводи недељно поподне међу непознатим светом на великом спортском стадиону.

Стадион дефинише простор

Андрић тада прецизно слика стадион као „мајсторски саливену купу, пуну боја, знакова и покрета, блешти и ври, пола у сенци а пола на сунцу, велики спортски стадион са својих педесетак хиљада гледалаца“ и дефинише га као простор у којем су „сви, као и он сам, за неколико сати извучени из свог живота и пребачени у другу стварност која је сва од игре“.

Међутим, то време је неповратно прошло. Савремени стадиони више нису места за повремени збег из стварности, већ су постали сама стварност и језгра економског развоја. Стадион 21. века не живи само недељом по подне; он ради 365 дана у години као мултифункционални бизнис и забавни хаб са хотелима, конгресним центрима,

ресторанима и комерцијалним садржајима. Андрићева романтична визија „лековитог поподнева на туђем игралишту“ данас је замењена суровим и прецизним корпоративним и државним менаџментом, где је сваки квадратни метар арене упрегнут у развој економије, туризма и националног бренда.

Београд је тријумфовао

У текућем 21. веку, концепт изградње стадиона пролази кроз драстичну еволуцију која прати еколошке, технолошке и комерцијалне стандарде. Највећи европски пројекти више не стављају у први план само масивност и број столица, већ енергетску самоодрживост, дигитализацију и флексибилност простора. Савремени и будући стадиони пројектују се са системима за сакупљање кишнице, соларним фасадама које саме генеришу струју за објекат, као и са покретним травнатим теренима и крововима који омогућавају да се у року од неколико сати фудбалски терен трансформише у концертну дворану, конгресни центар или сајамски простор. Наш нови стадион у Сурчину прати управо ове најмодерније светске инжењерске трендове.

Добијање финала 2029. године није био лак задатак, већ озбиљна дипломатска и инфраструктурна битка. У процесу апликације и одабира домаћина, Београд је морао да победи изузетно снажну конкуренцију. Иако УЕФА често држи детаље гласања унутар својих тела, Београд је тријумфовао у трци у којој су фигурирали озбиљни фудбалски центри. Наша престоница је оставила иза себе велике кандидате, међу којима су били

Datum: 24.09.2026

Medij: NIN

Rubrika: Bez naslova

Autori: Zoran Avramović

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1142

Naslov: Kako je antička mera postala stvar prestiža i reputacije

Strana: 38,39

МИЛАН ИЛИЋ

„Стадион“ и геополитички контекст

Сама реч „стадион“ потиче од античке грчке мере за дужину – stadion (око 192 метра), што је била тачна дужина атлетске стазе у древној Олимпији 776. године пре нове ере. У контексту модерне геополитике, стадион је постао економски гигант, технолошко чудо и материјални доказ моћи, реномеа и утицаја једне државе. Изградњом Националног стадиона и добијањем финала 2029. године, Србија ову античку реч преводи на језик фудбалског модерног бизниса, показујући да има капацитет да прати темпо на глобалној спортској и економској мапи Европе.

градови са већ изграђеном инфраструктуром, али је УЕФА препознала визију новог комплекса у Сурчину као најдинамичнији и најперспективнији пројекат. Овом победом Београд се уверио међу одабране метрополе које су успеле да осигурају овај престиж.

Да би се схватила величина овог успеха, вреди погледати списак градова који су пре Београда имали част да организују финале Лиге Европе. То су били: Хамбург (2010), Даблин (2011. и 2024), Букурешт (2012), Амстердам (2013), Торино (2014), Варшава (2015), Базел (2016), Стокхолм (2017), Лион (2018), Баку (2019), Келн (2020), Гданск (2021), Севиља (2022), Будимпешта (2023), Билбао (2025), Истанбул (2026), Франкфурт (2027). Као што се јасно види, реч је о економским и фудбалским центрима најразвијенијих држава. Србија се 2029. године директно надовезује на овај ланац, улазећи у ред земаља које прате темпо модерног спорта.

Те 2029. финале Лиге шампиона играће се у Барселони (Камп ноу), финале Лиге конференција у Будимпешти (Пушкаш арена), док ће централни спортски догађај за Лигу Европе бити одржан управо у Београду на нашем Националном стадиону. Србија је тиме стављена у исти буџетски, организациони и безбедносни

ранг са највећим метрополама континента.

Овај инфраструктурни замајац долази у тренутку када се светски фудбал у потпуности редифинише кроз мегадогађаје, а Србија и Београд настоје да се уклопе у ту нову глобалну мрежу – ЕУРО 2028: Првенство које заједнички организују Велика Британија и Ирска потпуно ће подићи стандарде безбедности и луксуза на стадионима, што ће Србија директно анализирати и применити у пракси само годину дана касније у Сурчину.

Србија - чвориште у срцу Европе

Следи светско клупско првенство за мушкарце 2029: Овај нови, проширени формат такмичења са 32 најбољих тима планете представља револуцију у комерцијализацији. Међутим, важно је ући у дубљу анализу ове теме – одрживост, континуитет и коначни формат овог турнира директно зависи од унутрашње геополитике ФИФА, односно од тога да ли ће Ђани Инфантино задржати председничку функцију и политичку моћ унутар Светске фудбалске федерације. Инфантино је главни архитекта овог пројекта, те би евентуалне промене на челу ФИФА могле значајно да модификују или успоре ову фудбалску револуцију и

праћеће спонзорске токове у свету.

Напоследку, Светско првенство 2030: Стогодишњица Мундијала која ће се играти на три континента (Мароко, Шпанија, Португал, уз уводне мечеве у Јужној Америци). Србија, са стадионом највише категорије, биће идеална база за припреме репрезентација и стратешко чвориште у срцу Европе.

Сазнање да ће се европски трофеј ковати у Београду свакако ће додатно мотивисати наш фудбал. Од тренутка када је УЕФА донела ову одлуку, наши клубови (Црвена звезда, Партизан, Војводина...) добили су енормну „додатну вредност“ на европском тржишту јер сада поносно долазе из земље која гради инфраструктурну елиту.

Стадион као црква

Светски стручњак за брендирање држава Сајмон Анхолт је дефинисао: „Репутација се не добија на поклон нити се заслужује празним саопштењима – репутација се ствара делима.“ Напредак једне државе на међународној сцени мери се великим пројектима које је способна да реализује. Пројекат у Сурчину, увезан са целим комплексом Експо, представља управо то велико дело у пракси. То је јасна потврда наше репутације као модерне фудбалске дестинације. Као што је истакнуто, репутација се не добија на поклон нити се заслужује празним причама – она се ствара делима. Домаћинство овог финала је управо то дело на глобалној сцени. Када се у мају 2029. године упале рефлектори Националног стадиона, Србија неће бити само пасивни посматрач туђе игре као Андрићев јунак, већ поносни домаћин који је сопственим делима изборио и изградио своје место у првој лиги Европе.

Едуардо Галеано је давно написао једну од најлепших фудбалских истина: „Стадион је једина црква у којој се сви моле за исту ствар, али на различитим језицима и за различите богове.“ У мају 2029. године, пред очима стотина милиона гледалаца широм планете, на терену у Сурчину ће бити два велика европска клуба. Али највећи и трајни профит у погледу угледа и међународног престижа оставља Србија, која је сопственим делима изборила и изградила своје место у првој лиги Европе. Сада остаје да и национална репрезентација и сви наши клубови на терену прате и загризу овај пример спортске и инфраструктурне изврсности.

Аутор је генерални секретар Спортског друштва Црвена звезда

24.9.2026. **NIN** 39

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 2102

Naslov: Vrtoglavi uspon uz malu pomoć naprednih prijatelja

Strana: 36,37,38,39

BIZNISMENU IZ BRUSA HOTELI NA KOPAONIKU, NEKRETNINE NA DEDINJU I
REZERVOARI PORED AERODROMA

Vrtoglavi uspon uz malu pomoć naprednih prijatelja

Zoran Kostić poseduje 10 firmi, a samo jedna, KB Rent, koja je kupila rezervoare za mlazno gorivo pored Aerodroma, lane je prihode uvećala za čak 609 odsto, na 209 miliona evra. Od države je dobijao velike subvencije, poslove, pa i jeftine kredite, a zbog poreskog duga na neke od njegovih nekretnina stavljena je hipoteka

Nataša Korlat

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 2102

Naslov: Vrtoglavi uspon uz malu pomoć naprednih prijatelja

Strana: 36,37,38,39

ZORAN KOSTIĆ, BIZNISMEN iz Brusa i, kako mediji tvrde, kum Bratislava Gašića i saradnik Zvonka Veselinovića, upisuje u svoje vlasništvo nove nekretnine na Kopaoniku. Dugačkom spisku parcela i objekata on je sada dodao i JAT-ove apartmane, koje je kupio od države za 5,1 milion evra. To je proteklo sedmice saopštio Ministarstvo privrede, mesec dana nakon javnog nadmetanja, na kojem je, zvanično, učestvovala jedino Kostićeve firma Montvižn.

Iako bi kupoprodaja takvog hotelskog kompleksa mogla dodatno da ojača njegovu poziciju na Kopaoniku, gde poseduje i hotel Gorski, od tog biznisa Kostić ostvaruje tek manji deo prihoda. U vlasništvu njegove porodice je čak 10 firmi, a samo jedna, KB Rent, poznata po kupovini rezervoara za mlazno gorivo pored Aerodroma „Nikola Tesla“, prošle godine je sa svega 10 zaposlenih prihodovala više od 200 miliona evra.

U međuvremenu, od države je dobijao velike subvencije, poslove, pa i jeftine kredite od Fonda za razvoj, a zbog

poreskog duga na neke od njegovih nekretnina stavljen je hipoteka.

Zoran Kostić nije poput Ivana Bošnjaka, Stojana Vujka, Nikole Petrovića ili Željka Drčelića, biznismena bliskih SNS-u, koji su poslednju deceniju značajno razvili svoja bogatstva. Po svemu što se do sada moglo čuti, i Kostić ima odlične kontakte sa predstavnicima vlasti, čak i kumovske, razvijen biznis sa državom, ali je uprkos tome široj javnosti i dalje nepoznat.

U par navrata našao se u centru pažnje medija, ali ne zadugo. Sada se kao kupac JAT-ovih apartmana ponovo vraća u fokus.

Za 14. avgust ove godine bilo je zakazano javno nadmetanje u okviru privatizacije JAT-ovih apartmana na Kopaoniku. Iako su mediji bili zainteresovani da čuju ko su potencijalni kupci, koliko ponuđača se prijavilo i ko sve, Ministarstvo privrede je ćutalo, a na upite medija nije odgovaralo. Od dobro upućenih moglo se čuti da se za privatizaciju tog hotelskog kompleksa niko nije prijavio i da

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 2102

Naslov: Vrtoglavi uspon uz malu pomoć naprednih prijatelja

Strana: 36,37,38,39

Ekonomija na radaru

se prodaja odlaže, ali po nižoj ceni, a biznismen Mile Dragić, vlasnik hotela Moskva u Beogradu i nekadašnji proizvođač vojne opreme, otvoreno je, u izjavi za portal *Nova*, najavio da će učestvovati na sledećem javnom nadmetanju.

Ipak, samo mesec dana kasnije, Ministarstvo privrede saopštilo je da je potpisan ugovor sa novim vlasnikom JAT-ovih apartmana i da se on jedini pojavio na javnom nadmetanju. Reč je o preduzeću Montvižn, koje je kupilo taj hotelski kompleks za 5.165.473 evra.

Za toliki iznos Kostićeva firma dobila je objekat od 1.884 kvadrata, ali i pravo korišćenja nad tri parcele, ukupne površine od 5.189 kvadratnih metara, koje se nalaze u zoni nacionalnog parka. JAT-ovi apartmani udaljeni su svega 80 metara od žičara Pančičev vrh i Malo jezero i nema sumnje da bi novom vlasniku mogli doneti veliku zaradu.

Ini je samo proces prodaje bio nedovoljno transparentan. Neobični su bili i uslovi koje je država postavila za učešće u ovoj privatizaciji. U javnom pozivu je definisano da pravo na učešće ima isključivo domaće pravno lice koje se bavi hotelskom delatnošću. Takođe, da bi ponuda uopšte bila razmatrana, potencijalni kupac je morao da dokaže profitabilnost u sopstvenom biznisu. Uslov je bio i da je budući vlasnik samostalno ostvario poslovni i neto dobitak u prošloj godini, kao i da je „samostalno ostvario poslovni prihod u 2025. godini u iznosu od najmanje 700 miliona dinara“, što je oko 5,98 miliona evra.

Čim su objavljeni uslovi za privatizaciju, pričalo se da se prodaja ovog kompleksa „namešta“ nekom biznismenu bliskom SNS-u, a mnogi koji u ovom sektoru uspešno posluju decenijama u neformalnim razgovorima govorili su da u javnom nadmetanju neće učestvovati, iako se radi o kompleksu koji se nalazi na jednoj od najatraktivnijih lokacija na Kopaoniku.

JAT-ovi apartmani su na kraju došli u ruke Zorana Kostića, odnosno postali su vlasništvo njegove firme Montvižn. U njenu kasu prošle godine leglo je oko 7,7 miliona evra, a ostvarena neto dobit iznosila je oko 426.000 evra. Dobit je bila za 52 odsto niža nego godinu dana ranije i nepoznato je od kog novca su ušli u ovu kupoprodaju. Ipak, formalni uslovi bili su ispunjeni.

Na dostupne mejlove Kostiću smo uputili pitanja koja se odnose na pla-

Čim je Ministarstva privrede pravo učešća za kupovinu JAT-ovih apartmana ograničilo samo na domaće firme koje se bave hotelijerstvom i koje su u 2025. imale prihod od najmanje 700 miliona dinara, mnogi su to protumačili kao „nameštanje“ uslova za nekog SNS biznismena

nove vezane za JAT-ove apartmane, kao i subvencije i podsticaje od države, ali do zaključenja ovog teksta odgovore nismo dobili.

Firma Montvižn upravlja i hotelom Gorski, koji je sagrađen posle 2018. Koje godine tačno, sada je teško reći, jer ne postoji javan podatak da je ikad izdata upotrebna dozvola za taj hotelski kompleks. Među podacima iz Centralne evidencije objedinjenih procedura za izdavanje građevinske dozvole na sajtu APR-a vidi se da je građevinska dozvola izdata 3. januara 2017, dok je na komunalnu i drugu infrastrukturu priključen 9. oktobra 2018.

Zanimljivo je da je prijavu radova za izgradnju tog hotela, čije su nad-

zemne etaže imale površinu od oko 2.000 kvadrata, potpisala Aleksandra Damnjanović, sada Sofronijević u to vreme državna sekretarka, a doskora je, do raspisivanja vanrednih parlamentarnih izbora, bila ministarka građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Kao investitor se vodio Zoran Kostić, na čijim parcelama je i sagrađen taj hotel, ali on od danas nije upisan u Katastar nepokretnosti ili to makar nije vidljivo. S druge strane, Kostić je nešto kasnije gradio i vikendicu u Rači, u opštini Bajina Bašta, ali je za taj objekat izdata i upotrebna dozvola. Nju je takođe potpisala Aleksandra Damnjanović.

Kostiću smo uputili i dodatno pitanje o tome zašto nije izdata upotrebna dozvola za Gorski, kao i zašto nije podnet zahtev za to. Ni na to pitanje nikakav odgovor nije stigao *Radaru*.

I baš kad je građen hotel Gorski, Kostić je doveden u vezu sa tadašnjim direktorom BIA, bivšim ministrom unu-

KB Rent je početkom marta zaključio sa državom Ugovor o subvenciji od 15,9 miliona evra za izgradnju hotela na lokaciji na kojoj će se održati Ekspo 2027.

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Korlat

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 2102

Naslov: Vrtoglavi uspon uz malu pomoć naprednih prijatelja

Strana: 36,37,38,39

trašnjih poslova, a sada „tehničkim“ ministrom odbrane Bratislavom Gašićem. U decembru 2018. *BIRN* je objavio da je Građevinska inspekcija došla do informacija koje govore da iza gradnje jednog hotela na Kopaoniku stoji upravo Gašić, iako se kao zvanični vlasnik vodi Zoran Kostić, koji je u tom trenutku bio nepoznat i medijima.

Načelnica inspekcije Vesna Rumenić, koja je istraživala i taj slučaj, ali i gradnju Zvonka Veselinovića na Goliji i Zorana Milojevića Zelje na Pančičevom vrhu, u više navrata je rekla da strahuje za svoju sigurnost. Nju su zaposleni u Nacionalnom parku Kopaonik upozorili da pazi šta radi s obzirom na to ko su pravi investitori, pisalo je u izveštaju koji su napravili zaposleni u Odeljenju građevinske inspekcije Ministarstva građevinarstva i saobraćaja.

Kasnije su mediji objavili da je Bratislav Gašić kum Zorana Kostića, kao i da je zajedno sa Zvonkom Veselinovićem viđen u Kovinu, gde je Kostićeva firma KB Rent kupila kompleks Stare šecerane. *Radar* je ranije objavio da je Kostić poslovao sa Veselinovićem posle 2008. i to preko svoje firme Brzmin Brzeće, koja se bavila trgovinom naftom, gasom i njihovim derivatima i radila na sevu Kosova, kada je ukinut PDV.

U finansijskim izveštajima i njihovim napomenama i to baš firme Brzmin piše da je sa njom povezano još devet kompanija, odnosno da je u poslovnom carstvu Zorana i Radeta Kostića, verovatno njegovog oca, ukupno 10 privrednih društava, a imovina je ogromna.

Najveće prihode sada ostvaruje kompanija Euro KB Rent. Oni su na kraju 2025. skočili za 609 odsto u odnosu na 2024. i iznosili su čak 209,1 milion evra. Uprkos velikim prihodima, profit je bio daleko skromniji i iznosio je oko 3,2 miliona evra. Nije poznato u šta je tačno ta kompanija prošle godine investirala novac.

Ipak, *Forbs* je u martu ove godine objavio da se KB Rent uknjižio na parcele u blizini Aerodroma „Nikola Tesla“, koje su pripadale državi i NIS-u, i da je postao stopostotni vlasnik jednog od četiri rezervoara za mlazno gorivo, dok je u preostala tri stekao trećinu vlasništva.

Do tada je njihov udeo pripadao državi, a pravo korišćenja imala je Republička direkcija za robne rezerve. Takođe, ta Kostićeva firma dobila je od Ministarstva rudarstva i energetike posao skladištenja državnih rezervi goriva, tačnije 12.000 tona dizel goriva, što će državni budžet olakšati za 1,68 milijardi dinara ili oko 14,3 miliona evra.

Nepunih mesec dana nakon objave tog teksta vlasništvo nad rezervoarima Kostić prebacuje na drugu firmu

Prijavu radova za izgradnju hotela Gorski potpisala je Aleksandra Damnjanović, sada Sofronijević, tada državna sekretarka, a doskora ministarka građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture. Kao investitor se vodio Zoran Kostić, ali do danas on nije upisan u Katastar nepokretnosti, ili to makar nije vidljivo

Flajstar flajt suport, u kojoj ima udeo od 66 odsto, dok ostatak pripada Ani Marojević.

U Katastru nepokretnosti sada piše da KB Rent ima 48 parcela i objekata u Jakovu, Surčinu i Boljevcima, a na neke od tih nekretnina je stavljena hipoteka, jer je Poštanska štedionica toj Kostićevoj firmi izdala garancije u iznosu od 128 miliona evra. Sa druge strane, Flajstar se upisao u Katastru kao suvlasnik 18 parcela i 12 objekata, odnosno bazena tehničke vode, upravne zgrade, autopretakališta i drugo... Prema zvaničnim podacima, drugi suvlasnik tih nekretnina je Naftna industrija Srbije.

KB Rent je vlasnik i 47 objekata u Kovinu, gde prema građevinskoj dozvoli gradi, u okviru kompleksa rekonstruiše i dograđuje skladište, rezervoare, pretakalište zapaljivih tečnosti, pumpe stanice, kontejnere... Površina tog kompleksa trebalo bi da se poveća sa 3.217 na 30.510 kvadratnih metara, odnosno za skoro 10 puta, a vrednost investicije je oko 100 miliona evra. Osim poslova sa gorivom, firma KB Rent zidaće i hotel. Kako je objavljeno, ona je početkom marta zaključila sa državom Ugovor o subvenciji za izgradnju hotela. Reč je o hotelu Svis-hotel, iz grupacije Akor, na lokaciji na kojoj će se održati međunarodna specijalizovana izložba Ekspo 2027, a ukupna investicija je nešto manje od 80 miliona evra, dok će državna subvencija iznositi 15,9 miliona evra.

Na samog Zorana Kostića vode se četiri parcele na Kopaoniku, a iz dostupnih podataka može se zaključiti da je na njima sagrađen hotel Gorski. Za izgradnju tog hotela, kako piše u Katastru, dobio je investicioni kredit od Fonda za razvoj u iznosu od 210 miliona dinara ili tada 1,7 miliona evra, a kao garancija da će biti vraćen na pomenuto zemljište stavljena je hipoteka.

Nije poznato da li je Kostić do danas ispunio obaveze prema državi i vratio novac, ni da li je uplatio poreski dug od 9,6 miliona dinara, zbog kojeg mu je filijala Poreske uprave u Kruševcu u postupku prinudne naplate još 2017. stavila hipoteku na tri njegova objekta u Brusu.

Na njegovo ime vode se i dve parcele, stan u Kačaničkoj ulici na Savskom vencu, a zajedno sa državom suvlasnik je objekta od 216 kvadrata, kao i pomoćnih zgrada od 43 i 68 kvadratnih metara.

Imovine je toliko mnogo da ne može ni da se pobroji, pa se može zaključiti da i te kako podseća na ostale biznismene bliske vlasti. Tu su unosni poslovi sa državom, subvencije za izgradnju hotela, učešće na međunarodnoj izložbi Ekspo, nekretnine na Dedincu, firme koje se množe... Rezultat u današnjoj Srbiji može da bude samo povećani priliv novca, a ako se po jutru dan poznaje, godina 2026. mogla bi biti unosnija nego bilo koja ranije. ■

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1227

Naslov: GITEK AI BELGRADE: Srbija i Jugoistocna Evropa spremne za globalnu „tech” scenu

Strana: 36,37

GITEK AI Belgrade: Srbija i Jugoistočna Evropa spremne za globalnu „tech” scenu

Uoči GITEK AI Belgrade 2027, Peter Brady, zamenik potpredsednika inD, objašnjava zašto su Srbija i širi region dospeli na GITEK radar.

PETER BRADY · ZAMENIK POTPREDSEDNIKA, inD

Za tehnološku zajednicu u Srbiji, iščekivanje 2027. godine samo je poraslo otkako je najavljen GITEK AI Belgrade. Dolazak najveće svetske mreže događaja posvećenih tehnologiji, veštačkoj inteligenciji i startapima prirodno je pojačao interesovanje za prilike koje se otvaraju u ovom sve življem epicentru talenta, preduzetništva i digitalnih inovacija.

I mi kao organizatori delimo taj osećaj, jer su mogućnosti Srbije ogromne. To nije nešto do čega ćemo stići tek u budućnosti — one su već tu.

Izvoz IT usluga iz Srbije porastao je otprilike dvanaest puta od 2012. godine i dostigao rekordnih 4,55 milijardi evra u 2025, a 41% srpskih startapa već posluje u oblasti veštačke inteligencije. Aktivnost u Jugoistočnoj Evropi jednako je značajna. Priliv rizičnog kapitala u regionu porastao je za skoro 40% na godišnjem nivou, dok se za 2027. prognozira privredni rast od 3,4%.

Talenat, tehnologija i temelji očigledno postoje. Glavna prilika sada leži u skaliranju, odnosno povezivanju domaćih kompanija sa kapitalom, tržištima i svetom. Zato je GITEK tu — to je ono što GITEK AI Belgrade donosi učesnicima.

Susret globalnog dometa i lokalnih uvida

Iz globalnog iskustva naučili smo da širenje ekosistema zavisi od veza između inovacija, kapitala, kupaca i tržišta. GITEK je izgradio odnose sa tehnološkim i AI ekosistemima na šest kontinenata i posluje u 14 zemalja i gradova — povezujući godišnje 647.500 posetilaca, 18.200 tehnoloških kompanija, više od 11.000 malih i srednjih preduzeća i startapa i 5.050 investitora koji upravljaju imovinom vrednom 3,5 biliona američkih dolara.

TIME TO SEE UP

NOVA RUBRIKA
SEE UP TIMES

TIME TO SEE UP je zajednička rubrika nedeljnika „Vreme” i SEE UP akceleratora, za koju će 15 autorskih tekstova za čitaoce našeg časopisa napisati osnivači i direktori vodećih svetskih i regionalnih kompanija u oblasti inovacija, od veštačke inteligencije i biotehnologije do „fintech”-a i nove industrije hrane. Od sredine septembra do Nove godine, svake nedelje na ove dve strane imaćete priliku da otkrijete njihov pogled na važne aktuelne teme.

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 1227

Naslov: GITEK AI BELGRADE: Srbija i Jugoistocna Evropa spremne za globalnu „tech“ scenu

Strana: 36,37

VREME - TIME TO SEE UP

„Talenat, tehnologija i temelji su tu. Prilika sada leži u skaliranju.“

GITEK AI Belgrade koristi tu mrežu da poveže lokalne ekosisteme sa globalnim tržištima – otvarajući region prema svetu i približavajući svet tehnološkim prilikama koje region nudi. Usklađenost sa manifestacijom EXPO 2027 dovešće i dodatne međunarodne delegacije u Beograd, čime se proširuje globalni domet GITEK-a i stvaraju nove poslovne i ekonomske prilike za sve.

Ali, globalni domet samo je jedna strana te jednačine. Kao domaćin, Privredna komora Srbije (PKS) donosi dublje poznavanje srpske privrede i javnih politika, kao i mrežu kontakata unutar njih, a njena podrška pomogla je da se događaj oblikuje u skladu sa ekonomskim prioritetima zemlje. Spajajući globalni domet sa lokalnim uvidom, GITEK AI Belgrade ima kredibilitet i povezanost da poveže Srbiju i širi region Jugoistočne Evrope sa svetskom tehnološkom zajednicom.

Vodimo računa i o tome da sve te veze budu svrsishodne. Naši timovi rade direktno sa izlagačima, kupcima, investitorima, predstavnicima vlasti, istraživačkim institucijama i industrijskim partnerima kako bismo razumeli njihove potrebe i povezali ih sa onima koji su im zaista najvažniji.

Program oblikujemo na isti način, kako bi mogao da donese konkretne poslovne rezultate. Kroz pažljivo osmišljene sastanke, zatvorene brifinge i sektorske dijaloge, inovacija može nastati na jednom tržištu, biti finansirana na drugom i skalirana na trećem. GITEK je mesto gde se ti svetovi spajaju, otvarajući pristup trgovini, kapitalu i novim tržištima.

Zato GITEK AI Belgrade nije događaj isključivo o tehnologiji. Kompanijama nisu potrebna nagađanja: potrebno im je da razumeju gde veštačka inteligencija stvara vrednost, smanjuje troškove, podiže produktivnost i donosi etičku i održivu konkurentsku prednost. GITEK AI Belgrade osmišljen je upravo u skladu sa tom praktičnom stvarnošću.

Od regionalne snage do globalnog prepoznavanja

Učenje, povezivanje, rast – to su prilike koje čekaju kompanije iz Srbije i svih zemalja Jugoistočne Evrope. GITEK AI Belgrade omogućuje pristup međunarodnim kupcima, investitorima, globalnim tehnološkim kompanijama, predstavnicima vlasti i regionalnim donosiocima odluka – sve na jednom mestu. Za kompanije u celom ekosistemu, to je platforma koja pomaže da se oblikuje sledeće poglavlje rasta Srbije i regiona.

Kada se GITEK AI Belgrade završi, želim da ljudi kažu jedno: Srbija je sada čvrsto pozicionirana na svetskoj tehnološkoj mapi. To će biti najjasnija mera uspeha – i značiće da smo ispunili svoju misiju.

Ako promenimo percepciju, otvorimo nove odnose, ojačamo lokalni ekosistem i pokažemo dubinu talenta i ambicije u Srbiji i Jugoistočnoj Evropi, postići ćemo nešto važno – pomoći ćemo kompanijama da rastu, privući investitore, inspirisati preduzetnike i dati regionu snažniji glas u globalnoj digitalnoj ekonomiji.

Od tehnologije do poslovne vrednosti

GITEK već 45 godina pomaže liderima u privredi da razumeju šta znači širina pristupa, a kako se naš brend širio, prepoznali smo i karakteristike ekosistema koji su spremni da ubrzaju svoj razvoj.

Danas, veštačka inteligencija i tehnologija više tori, već udružene čine turu svake industrije. Veštačka inteligencija predstavlja novu maciju koja menja prosluge, konkurentnost i rast u bankama, fabrikama, kompanijama, maloprodajnim institucijama.

gencija i tehnologija više tori, već udružene čine turu svake industrije. Veštačka inteligencija predstavlja novu maciju koja menja prosluge, konkurentnost i rast u bankama, fabrikama, kompanijama, maloprodajnim institucijama.

„Poslednjih nekoliko godina imam privilegiju da radim sa ljudima koji prave budućnost, od Silicijumske doline do Pekinga. Uvek me iznervira što njihove ideje da nas stignu tek kad postanu svetski trend, prežvakane i iz druge ruke. Zato smo napravili TIME TO SEE UP: zamolili smo petnaest ljudi koji inovacije ne komentarišu nego ih stvaraju, osnivače i direktore kompanija koje menjaju svoje industrije, da pišu direktno za čitaoce magazina „Vreme“. Ako vas zanima gde svet ide – ovde ćete to pročitati pre ostalih.“

DUŠAN OBRADOVIĆ, CEO, SEE UP ACCELERATOR

GITEK AI x **EXPO 2027**
Belgrade BELGRADE SERBIA

25/27 MAY 2027
BELGRADE FAIR

HOSTED BY
CHAMBER OF
COMMERCE AND
INDUSTRY OF SERBIA

Zabeležite datum: GITEK AI Belgrade
25-27. maj 2027. / Beograd, Srbija
Domaćin je Privredna komora Srbije i prvo izdanje će dovesti u Srbiju globalne tehnološke kompanije, investitore, osnivače i lidere industrije.
SEE UP je prvi zvanični partner.
www.gitexbelgrade.com

„Vreme“ je 35 godina postavljalo pitanja ljudima koji odlučuju o politici. Red je da čujemo i one koji odlučuju o tehnologiji – jer oni danas menjaju svakodnevnicu brže od svake vlade. TIME TO SEE UP donosi njihove tekstove bez filtera, a naši čitaoci će sami proceniti koliko je ta budućnost obećavajuća.“

FILIP ŠVARM, GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK, „VREME“

Datum: 24.09.2026

Medij: Kurir

Rubrika: Društvo

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 201

Naslov: Ekspo dobio zeleno svetlo

Strana: 9

Izdata građevinska dozvola za objekte u Surčinu

Ekspo dobio zeleno svetlo

Dozvolom je obuhvaćena izgradnja saobraćajnih i parking površina, pešačke promenade i trotoara, kao i pratećih infrastrukturnih objekata i instalacija

Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture izdalo je građevinsku dozvolu za izvođenje radova na izgradnji objekata za potrebe Međunarodne specijalizovane izložbe EXPO Belgrade 2027, u okviru projekta „Najbolje prakse i korporativni sadržaji“ - Faza B, na katastarskoj parceli 5523 KO Surčin.

Predračunska vrednost radova iznosi 6,37 milijardi dinara bez PDV, što je oko 54,2 miliona evra, prenosi portal eKapija.

Dozvolom je obuhvaćena izgradnja saobraćajnih i parking površina, pešačke promenade i trotoara, kao i pratećih infrastrukturnih objekata i instalacija.

U okviru projekta predviđeno je priključno razvodno postrojenje spratnosti P, visine 5,5 metara i BRGP 173,39 m², zatim pet portirnica ukupne BRGP 16,8 m², dve trafostanice ukupne BRGP 22,88 m², kao i više nadstrešnica.

BETA / DIMITRIJE GOLJ

Biće izgrađena i prateća hidrotehnička infrastruktura, uključujući hidrantsku mrežu s podzemnim rezervoarom, atmosfersku i fekalnu kanalizaciju, kao i sistem za monitoring podzemnih voda i zemljišta.

Projekat obuhvata i elektroenergetske instalacije, opremu trafostanica, kablovske vodove, osvetljenje i centralni sistem za nadzor i upravljanje, kao i telekomunikacione instalacije za potrebe parkinga i budućeg objekta koji će biti izgrađen na mestu privremenih objekata iz Zone A.

Predviđene su i mašinske instalacije, odnosno

toplovod i hladovod.

Projektnu dokumentaciju izradio je veći broj projektantskih kuća, među kojima su „Neo Aerodromes Engineering“ i „Logo“.

Za ove radove ne obračunava se doprinos za uređivanje građevinskog zemljišta, dok su, u skladu s posebnim zakonom za realizaciju Ekspa 2027, postupci i podnesci u vezi s projektom oslobođeni plaćanja taksi i naknada.

Investitor je Republika Srbija - Ministarstvo finansija, a građevinska dozvola je doneta 11. septembra 2026. **B. K.**

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: Boško Jakšić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 2204

Naslov: ŠTA ČEKA SRBIJU AKO ON POSTANE PREMIJER

Strana: 8,9,10,11

8 Izbori '26

ŠTA ČEKA SR POSTANE

**Kako bismo dobili odgovor na pitanje kakav bi
predsednik vlade bio Aleksandar Vučić, nije
potrebno da zamišljamo budućnost, već samo da
se podsetimo nešto davnije prošlosti i proteklih
14 godina provedenih u znaku inicijala A. V. i
interesne grupe poznate po skraćenici SNS**

Aleksandar Vučić dobrovoljno abdicira sa funkcije predsednika i hoće premijersku fotelju kako bi, konačno u okvirima Ustava, nastavio svoju mesijansku misiju, uveren da će ga istorija pamтити kao vizionarskog lidera, mudrog državnika, hrabrog spasitelja zemlje, čuvara srpske istorije, kulture i tradicije, stražara stabilnosti, velikog dobročinitelja i grandioznog neimara.

Ostavku podosi na mesto predsednika Republike i tako manipulativnim manevrom skraćuje sebi petogodišnji mandat, koji mu ističe krajem maja 2027, a po Ustavu više ne može ponovo da se kandiduje za šefa države. Vučić nešto ne može?

Scenarij je već utvrđen. SNS ga je kao "običnog člana" ozvaničio kao kandidata za predsednika Vlade. Njegovo drugo premijersko krunisanje – prvo je bilo aprila 2014 – deo je političkog projekta koji pratimo u realnom vremenu.

Predsednica Skupštine Ana Brnabić lačila se mata. Nagovestila je "Putin-Medvedev model": dok je on predsednik vlade da se promeni Ustav, "pa nek se vrati da bude predsednik". Doživotno.

POVRATAK U PROŠLOST

Srbija ulazi u period neizvesnosti pred vanredne parlamentarne izbore, ali Vožd je, dok sanja velike snove i ne jede ništa, uveren u pobedu kartela svojih naprednjaka.

Kakav bi Vučić bio premijer? Kakva bi bila njegova unutrašnja i spoljna politika

dok izrazitim insignijama kulta ličnosti udara lični pečat na sva zbivanja?

Kako bismo dobili odgovore, nije potrebno da zamišljamo budućnost, već samo da se podsetimo nešto davnije prošlosti i proteklih 14 godina provedenih u znaku inicijala A. V. i stranke poznate po skraćenici SNS.

Svi njegovi planovi nisu poznati, obrti nisu isključeni, ali matrica razmišljanja Velikog župana kanda je ojačana stalnim konsultacijama sa astrolozima. Da li je slučajno odabrao 25. oktobar za izborni dan? Naime, tada će na vrhuncu biti retrogradni Merkur, simbol crnila i agresije. Nagoveštava neizmenjenu viziju razvoja Srbije – uprkos činjenici da većina građana smatra da zemlja ne ide u dobrom pravcu.

Do sada je Vučić bespogovorno kontrolisao zakonodavnu, izvršnu i sudsku vlast, vojsku, policiju i službe. Po istoj matrici obezbedio je poslušnost Srpske pravoslavne crkve i sebe ubeđuje da će ga narod na novim izborima kanonski uvrstiti u svetački imenoslov napaćene zemlje. Ne mari on za to što se sveci, ugodnici Božji, proglašavaju tek posle smrti. U volji Božjoj vreme je relativna stvar, ali nema on vremena za čekanje jer je toliko poslova koje još treba obaviti.

Ono što je do sada kidnapovao, sada bi, pozivajući se na Ustav, zadržao kao prvi ministar. Velmoža je nameran da učini sve kako bi pokazao da je vlast u Srbiji tamo gde je on. Vlast mora da ima sve, a

Fotografije: Marko Čoković / Tanjug

protivnici ne treba da postoje ili bi mogli barem da budu nevidljivi.

Najbolji signal kolapsa demokratije jeste nespornost političkog lidera da se povuče, pa je jasno da Vučić nema nameru da reformiše zemlju u pravcu demokratije, izgradnje pravne države, ljudskih i medijskih sloboda... Posmatrano iz njegove vizure – a i zašto bi kada je blizu deceniju i po neprekidno na vlasti.

Tim koji pobeđuje ne treba menjati, staro je pravilo iz sporta, ali u društvenom životu i te kako je važno kako se pobeđuje. U fer utakmici ili uz podmićenog sudiju koji crveni karton vadi samo protivnicima, ili uz policiju kojoj se omilio pendrek?

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: Boško Jakšić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 2204

Naslov: ŠTA ČEKA SRBIJU AKO ON POSTANE PREMIJER

Strana: 8,9,10,11

9

BIJU AKO ON PREMIJER

■ **Vučića ne bi zanimalo što podaci Evrostata pokazuju da u 2025. čak trećina građana nije mogla da ode na odmor van kuće, čak ni na nedelju dana**

svaku kritiku i dijalog. Od radikalnog vremena ostala mu je navika da na drugu stranu ne gleda kao na rivale, već kao zlo koje treba učutkati: "Nema te sile koja će me naterati da razgovaram sa liderima opozicije."

Uveren je da je bez neprijatelja nemoguće organizovati jaku i snažnu državu, pa ih regrutuje na sve strane – od studenata preko vaspitača, taksista, bajkera i lekara do rektora Beogradskog univerziteta.

Oslanja se, a to bi radio i kao premijer, na one kojima omogućava pristup torti korupcije i na one kojima je uspeo da ugradi osećaj tupe bespomoćnosti. Kod dobre polovine naroda s druge strane sistematski bi ubijao optimizam i entuzijazam.

Novom predizbornom kampanjom, koja traje 365 dana godišnje, obezbedio bi nastavak instrumentalizacije neproglašenog vanrednog stanja i haosa, uveren da najbolje funkcioniše u agresivnoj atmosferi i da se u takvom ambijentu najbolje snalazi. Kad nema drame, onda će je proizvesti. To su svi oni "državni udari", "pokušaji atentata", "svetska zavera", "obojena revolucija"...

Osvetoljubiv kakav jeste, ne bi zaboravio kako je, zbog studenata, u četiri zida, uz flašu vina, strahovao od lustracije, privođenja, ispitivanja porekla imovine ili

Carevali bi autoritarnost, despotizam, ksenofobija, kult ličnosti, obnavljanje nacionalnih mitova, brutalna propaganda, antievropska politika, eliminacija političkih protivnika, slavljenje ratova i ratnih zločina...

Jednom populistu, uvek populistu. Nastavio bi Vučić da se probija između zastava i transparenata, da obilazi pogone za proizvodnju pečuraka i indonežanskih nudli, visoke peći, bolnice i ambulate, postrojenja za preradu vode, da priča sa radnicima i seljacima, igra šah, miluje dečicu i s njima jede sutlijaš, da u lokalnoj bakalnici kupuje jabuke i grickalice, sa domaćinom pije rakiju...

Da konačno u istoriju pošalje čučavce po školama.

MENTALITET BUNKERA

Zemlja koja je već polarizovana do granica usijanja nastavila bi da se deli jer Vučić gradi mentalitet bunkera, u koji se zatvaraju vlast i oni koje je okupio pomoću povlastica i ucena. Sledilo bi novo zaoštavanje političkog i društvenog konflikta i nestabilnost koja bi kao odgovor dobila dodatnu restauraciju apsolutizma i pojačavanje represije.

Još od radikalnih vremena, Vučić politiku posmatra kao beskonačnu borbu između "nas" i "njih". Alergičan je na

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: Boško Jakšić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 2204

Naslov: ŠTA ČEKA SRBIJU AKO ON POSTANE PREMIJER

Strana: 8,9,10,11

zatvora, svega čime su mu studenti pretili u 11 tačaka. Ne bi zaboravio one koji su mu po Užicu, Nišu ili Novom Sadu poručivali da nije dobrodošao. Duga bi bila ruka njegove odmazde. Sto blokadera za jednog Srbobrana.

Vučić je brutalno pokazao da ne želi da bude čuvar legalnosti, još manje reformator koji bi od Srbije napravio prosperitetnu demokratsku državu. Tokom dva predsednička mandata nije bio ni moralni autoritet ni model za ugled, ali to ne umanjuje opscenarske sposobnosti nekog ko šamanškom lakoćom laž proglašava za istinu.

GLAVNI UREDNIK SRBIJE

Postao je sve i svja. Pitao se oko izbora patrijarha. Određivao je komandante u vojsci i policiji, odobravao dekane fakulteta i načelnike kliničkih centara. Kontrolisao je pozorišta i filmske festivale. Bio je selektor fudbalske reprezentacije. Postao je prvi somilijer Srbije, a kada zatreba, i kuvar. Najbolji je student, Delija...

Sve to vreme ponižavao je obične ljude rečima da bi oni bez njega bili ništa, optuživao ih za lenjost i nedostatak protestantske etike rada. U izlivima nekontrolisanog besa psovao je ministre i gađao ih pepeljarama. Lomio je kvake po predsedništvu.

Ne bi odustao od toga da sebe po televizijama nudi u ogromnim količinama i uz njihovu pomoć stvara paralelne stvarnosti. U svojstvu glavnog urednika lično je određivao ko će od njegovih u koji jutarnji program.

Televizije i tabloidi postali su njegov instrument za često veoma perfidan obračun sa političkim neistomišljenicima i za promociju nategnutih, istorijski neutemeljenih i neuverljivih ideoloških konstrukcija, koje ne uvažavaju decenije i vekove stvarnog narodnog iskustva.

Strastveno bi se trudio da dovrši posao kako se više ne bi čuo glas "blokadera-terorista, ustaša i drugih srbomrzaca". Režimski mediji bi veličali njegove blistave pobeđe i još više se otvorili za kvazinovinare, vulgarne propagandiste, samopromovisane analitičare, razne političke filozofe ili istoričare koji promovišu tezu da su prvo nastali Srbi pa tek onda amebe i da u Srbiji nikad nije bilo bolje pre nego što je on došao na vlast.

Sve bi to kao premijer zadržao, a verovatno i proširio sopstvene ingerencije.

Država i nacija su nebitne, sve sa svojim interesima. Postoje samo režim i on na prestolu, on koji se sa Andrićevog venca seli u Nemanjinu ulicu.

Da bi udovoljio opsesivnoj cezarovskoj ambiciji da bude na vlasti – druge teško da je imao – radio je pregalački neumorno. "Mrzim da odmaram. Ne mogu da ležim", izjavio je 2020. i tako održao čas političarima koji umišljaju da je dovoljan salonski angažman uz čašu viskija. Neizmenjeno gladan moći, sada obećava efikasniju vladu sa najviše 12 ministara. Hrist i 12 apostola.

Pročitao je mnogo političke, sociološke ili marketinške literature, vežbao memoriju, ali pre sedam godina je obelodanio svoj pristup. Opoziciji je poručio: Pobedite na izborima, a onda radite šta hoćete, ali dok ne pobedite, ja ću raditi šta hoću. To je njegov doživljaj vlasti. Može mi se. Pa šta?

KO DA MU VERUJE?

Zemlju je vodio gradeći infrastrukturu. Prizivao je investitore nudeći im astronomske stimulanse i beneficije, ali je definitivno ubio svaku proizvodnju. Megalomanske projekte, uključujući i njegov slavljeno Expo27, finansirao je zaduživanjem, ali je pažljivo birao kreditore koji će prihvatiti mutne kombinacije, koje su postale temelj endemske korupcije.

Mogao bi da se pohvali da je za njegovog vaktu Srbija dobila više od 40 dolarskih milijardera na švajcarskom spisku, ali na tome nije insistirao jer bi morao da otkrije ko su. Vučić bi kao novi delovođa nacije u ekspozeu o programu svoje vlade

akcenat stavio na ekonomski razvoj, investicije, radna mesta. Poznat inventar pod sloganom "Srbija pobeđuje" bio bi začinjjen upotrebom reči "promena", ali to bi bila čista demagoška opscena. Nastavila bi se rasprodaja Srbije, tačnije onoga što je preostalo.

Sebi je pripremio teren. Institucije su uzurpirane. Država je oteta, kao i njena kasa. Motivi su nepromenjeni: personalizacija našeg novca ostala bi ideja vodilja.

Jedan od najvećih grehova, koji eventualni novi premijer ne bi nameravao da ispravi, jeste to što se društvu duže od decenije šalje pogubna poruka: kriminal se isplati.

Često je najavljivao bespoštednu borbu s mafijom. Ponavljao bi to i kao premijer, ali od pada novosadske nadsteršnice korupcija je postala temelj najvećeg političkog izazova njegove vlasti. Ko da mu veruje?

Režim bi preko Vlade štitio sebe. Za zatiranje tragova korupcije i drugih kriminalnih radnji bilo bi, kao i do sada, zaduženo pravosuđe. Tužiocima je jasno poručeno da treba ostaviti na miru korupcionaše, posebno velike.

U istom stroju bile bi i sudije koje su Vučićev urbi et orbi proučili i makijevalistički ustanovili ko je za sud a ko za Svetosavki orden.

Vojnici sa epoletama viših činova davno su ražalovani u poslušne kaplare i oko toga se ništa ne bi menjalo. Pod skramom represije nastavilo bi se glodanje ono malo demokratije koju smo onomad tek počeli da stičemo. Penetracija straha bila bi

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: Boško Jakšić

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027; Beograd na vodi

Napomena:

Površina: 2204

Naslov: ŠTA ČEKA SRBIJU AKO ON POSTANE PREMIJER

Strana: 8,9,10,11

■ Vučić je uveren da je bez neprijatelja nemoguće organizovati jaku i snažnu državu, pa ih regrutuje na sve strane – od studenata preko vaspitačica, taksista, bajkera i lekara do rektora Beogradskog univerziteta

svakodnevna. Državu bi čuvali policajci koji bi trebalo da hapse narko karte, a ne da posređuju između rivalskih kako bi vlastima obezbedili stabilan priliv reke sa obe strane. Na braniku otadžbine stajali bi legionari pod maskama koji su mu se na odanost zakleli krvlju – što je bila samo simbolična potvrda omerte i nastanka mafijaške države. Plaća ih našim novcem da obuzdaju studente "koji ruše ustavni poredak". Kako ruše nešto što ne postoji? Predsednik je taj koji je odavno prekršio Ustav.

Pomoćni ešalon popunjavale bi "partioti" sa poternica, kojima je prvo izgradio bastion zvani "Čacilend", a onda se njima okružio dodeljujući im ulogu pretorijanske garde.

RAZARANJE SVEGA

Nastavio bi sa uništavanjem zdravlja i, posebno, obrazovanja jer se pokazalo da je strah od ljudi sa znanjem opravdan. Nije slučajno još 2019. izjavio da "prezire elitu". Neke profesore Pravnog fakulteta nazivao je "smradovima i kretovima".

Njegova užegla politika proganjala bi znanje kao subverzivno. Pitanje je samo s kim bi mogao da vodi društvo jer u slučaju pobe naprednjaka mladi znaju gde je izlaz: na aerodromu u Surčinu ili na prelazu Horgoš.

Razorio je kulturu, ali i fudbal. Na dobrom je putu da uništi dva najtrofejnija sporta: košarku i vaterpolo. Novak Đoković mu je izmakao, ali uspeo je da ga otera za Atinu.

Beograd na vodi, "koji sam sâm napravio", arhitektonski je i ekološki zločin, ali se organizovano pretvara u prestoničku lokaciju, pa neka Dorćolci sanjaju o izgubljenom Krugu dvojke, a Čuburci nek puknu od besa.

Nastavio bi sa "posrbijavanjem Srbije". Rukometni savez Srbije postao je Srpski

rukometni savez, Vaterpolo savez Srbije postao je Srpski vaterpolo savez, Bokserski savez Srbije postao je Srpski bokserski savez. Čeka se da Narodna skupština postane Srpska narodna skupština pa da Srbija definitivno prestane da bude država građana.

Promovisao bi Novu Srbiju, zemlju čuda i zlatnog doba kao najbolji od svih poređaka, kako bi se samohvalisavo pozivao na Lajbnica. Ne bi ga zanimalo što podaci Evrostata pokazuju da u 2025. čak trećina građana nije mogla da ode na odmor van kuće, čak ni na nedelju dana.

SPOLJNOPOLITIČKE I LIČNE FRUSTRACIJE

Na globalnom planu, uklopio se u poruku autoritarnih, suverenističkih istomišljenika "Amerika prvo", "Rusija prvo" ili "Kina prvo". Ustezao bi se "Aca Srbin" da glasno podrži Srpski svet, "Srbija prvo", ali jasno je da mu je ta toksična ideja bliska srcu.

Odnose sa drugim zemljama Balkana nastavio bi da gradi po konfrontacionom konceptu radikala. Iako je sa regionom davno završio, nastavio bi da iritira susede "naoružanom neutralnošću".

Lične frustracije ugradio je u odnose sa Hrvatskom, iako se maksimalno suzdržava da citira svog nekadašnjeg ministra i šefa Bijele koji njene građane kolektivno naziva "ustašama". Važnija mu je bliskost sa Kraljevinom Tonga (konsultovati atlas sveta) nego sa prvim susedom.

Bošnjaci su samo retorički na spisku onih sa kojima se treba pomiriti, ali u praksi je to čista iluzija. Videlo se tokom sahrane generala Ratka Mladića. Pošto ni preko svojih političkih i crkvenih lojalista u Crnoj Gori nije uspeo da se nametne kao "stariji brat", pridodao je i "montenegrine" spisku svojih neprijatelja.

Nastavio bi da se puzeći približava normalizaciji odnosa sa Kosovom, ali sve pod

plaštom demagoške mimikrije. Umesto da krene da realizuje ono sa čime se saglasio u Ohridskom sporazumu, on bi hućao i bućao oko odbrane "južne srpske pokrajine" i insistirao da Priština bude ubeležena na TV karte u vremenskoj prognozi.

Ako postane premijer, neće startovati sa kapitalom koji je na globalnom planu imao kao "omiljeni autokrata" Angela Merkel. Doveo je sebe do toga da mu niko ne veruje. Srbija nema pouzdanog saveznika kakav je neophodan u ovom uzburkanom svetu. Vučić-premijer će inadžijski tvrdoglavo nastaviti putem Vučića-predsednika.

Pritisnut neobuzdanim hibrisom, nastavio bi da pluta gajeći utopističku iluziju da može uspešno da sarađuje i sa Istokom i sa Zapadom. Pritisnut oportunizmom, ne želi da shvati da su Evropska unija i Rusija dva galaktički udaljena sveta, baš kao i Amerika i Kina. U odnosima sa EU nastavio bi politiku oko koje nema dilemu: novac, a ne vrednosti. Pa dokle ga tolerišu.

Pokušao bi da se približi predsedniku Amerike i nije isključeno da ne bi uspeo. Donald Tramp energetikom kupuje svoje balkansko dvorište, a Vučić voli da rasprodaje i već mu po povoljnoj ceni nudi kapitalca zvanog Đerdap 3.

Naprednjaci sebe hrabre, uvereni da niko ne može da ih zaustavi i da će Vučić biti premijer. Veruju u onu staru priču o seljanima koji dovedu majstore da im srede oronulu crkvu. Kada majstori pitaju kakva crkva treba da bude, seljani kažu: "Pa, da bude i veća i lepša, ali da se ništa ne promeni".

OD AUTOKRATJE DO DIKTATURE

Eto kakav bi Vučić bio premijer jer, kako je rekao, "ja nisam čovek kompromisa kada je reč o budućnosti". Svojevremeno je izjavio da se u životu napio tri puta: kada je "Zvezda" postala prvak Evrope, kad je ubijen Slavko Ćuruvija i kad je ubijen Zoran Đinđić. Ako uspe da postane predsednik Vlade, mogao bi da se napije i četvrti put.

Napio bih se i ja – zato što bi bi ostanak Vučića na vlasti označio početak prelazna etape od autokratije do diktature. Pa nek zemlja nastavi da zarasta u korov. Pa ko voli, nek izvoli.

BOŠKO JAKŠIĆ

Datum: 24.09.2026

Medij: Alo

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd; Sekretarijat za sport i omladinu Grada Beograda

Napomena:

Površina: 215

Naslov: DVA TROFEJA BEOGRADA" OKUPLJAJU MLADE SPORTISTE IZ REGIONA

Strana: 9

DVA „TROFEJA BEOGRADA“ OKUPLJAJU MLADE SPORTISTE IZ REGIONA

Beograd će poslednjeg vikenda u septembru biti domaćin dva međunarodna takmičenja namenjena mladim ragbistima i bejzbol igračima. „Trofej Beograda 2026“ u ragbiju biće održan u subotu, 26. septembra, od 14 časova na terenu

FK „Železnik 1930“. Nadmetaće se juniorske selekcije Beograda i Srbije, kao i Ragbi klub „Čelik“ iz Zenice. Istog dana na Adi Ciganliji počinje 24. „Trofej Beograda“ u bejzbolu za decu do 13 godina, koji će trajati i 27. septembra. Utakmice počinju

u 10 časova, a nastupiće klubovi iz Debrecina, Budimpešte, Sofije, Ljubljane, Novog Sada i Beograda. Takmičenja organizuju Ragbi savez Beograda i Bejzbol savez Beograda, pod pokroviteljstvom Grada Beograda i Sekretarijata za sport i omladinu.

FOTO: SPORTISTICA

REALIZOVANO U OKVIRU PROJEKTA PULS GRADA KOJI JE SUFINANSIRAN SREDSTVIMA IZ BUDŽETA GRADA BEOGRADA. STANOVNI KIZMETI U PODRŠKOM MEDIJSKOM PROJEKTU NIŠKO NE IZRAŽAVAJU STANOVE ORGANA KOJI JE DODELIO SREDSTVA.

Datum: 24.09.2026

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 220

Naslov: Fotografiska priča o opanku kroz vreme

Strana: 14

Фотографска прича о опанку кроз време

Следећи тему о наслеђу, у оквиру манифестације „Дани европске баштине“, вечерас у 19 сати у „Галерији 73“ биће отворена документарна изложба „Опанак“ аутора Миливоја Мише Рупића.

Окосницу изложбе чини фотографска прича о трансформацији и улози опанка кроз време. Тако традиционални опанак за ову прилику напушта музејске витрине и историјске наративе, постајући главни актер савремене визуелне игре. Изложба „Опанак“, осим што документује, покреће на визуелни идентитет представљања у времену које долази.

Опанак је током историје представљао темељни симбол српског националног идентитета, опстанка и везаности за земљу. Ова традиционална кожна обућа није била само практичан предмет, већ статусни симбол, ратни сапутник и економски покретач српског села. Данас, када је изгубио функцију свакодневне обуће, опанак представља кључни елемент фолклора. Опанчарски занат у Србији заштићен је као део националног нематеријалног културног наслеђа.

Аутор Миливоје Рупић је успео да својим фотографским експериментом, користећи игру светлости и сенке, неobicним угловима и деконструкцијом

Фото Миливоје Рупић

Детаљ са плаката

облика – традиционалном мотиву српског опанака да нову и модерну форму. Сваку фотографију на поставци прати и занимљива прича о опанчарском занату, људима који су се тим послом бавили и још много тога што ће послужити публици да се боље упозна са овом причом, па тако и са животом и делом добротвора, задужбинара и велетрговца Николе Спасића (1838 – 1916) који је због породичних прилика морао да у тешким временима напусти школовање на Лицеју и посвети се учењу воскарског и опанчарског заната. За опанке у његовој радњи, у Васиној улици, чекало се у реду јер су били надалеко чувени по квалитету.

Програм је подржала Општина Чукарица, а изложбу ће посетиоци моћи да погледају до 6. октобра.

А. К.

Datum: 24.09.2026

Medij: Politika

Rubrika Beograd

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 80

Naslov: Sabor čovekoljublja na Banovom brdu

Strana: 14

Sabor čovekoljublja na Banovom brdu

Црвени крст Чукарица и Општина Чукарица данас од 11 до 14 сати у Великом парку на Бановом брду организују 10. Сабор човекољубља Србије. На овом догађају 30 установа социјалне заштите, специјалне школе и хуманитарне организације из наше земље, Републике Српске и Црне Горе представиће посетиоцима и привредницима делатности којима се баве, као и категорије корисника о којима брину и потребе које имају.

Манифестацију ће обогатити културни програм који ће извести особе са потешкоћама у развоју и најстарији суграђани.

Чукарички Црвени крст угостиће децу из Гораждевца и Белог Поља са Косова и Метохије. Домаћини смотре доделиће традиционалне награде „Чари човекољубља“ за исказано човекољубље. Међу добитницима признања која ће уручити председник Црвеног крста Србије проф. др Драган Радовановић је и Анка Ружић из Крушевца која је 103 пута дала крв.

А. К.

Datum: 24.09.2026

Medij: Politika

Rubrika: Ekonomija

Autori: redakcija

Teme: Gradske opštine

Napomena:

Površina: 285

Naslov: **Macut: Odgovorna država vodi računa o najstarijim građanima**

Strana: 10

Фото Танјуг/Р. Прелић

Мацут: Одговорна држава води рачуна о најстаријим грађанима

„Ново повећање пензија од првог децембра ове године од 7,5 одсто представља допринос како би се стандард пензионера побољшао у обиму који је могућ. У овом тренутку свако повећање значајно и оно ће представљати подстрек за размишљање о новим мерама подршке. То ће свакако представљати подстрек да наставимо даље да размишљамо на исти начин и да водимо бригу о нашим најстаријим суграђанима. Цео тај пакет мера који је у области социјалне политике је од изузетног значаја”, истакао је проф. др Ђуро Мацут.

Он је на трибини коју је организовао Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање (ПИО) у београдској општини Барајево оценио да је у тој области учињен значајан напор, као и у области здравствене заштите, посебно када је реч о смањењу цене појединих лекова.

„Мислим да је то свеукупно добар знак да Република Србија води рачуна и о својим најстаријим суграђанима, али и уопште људима у нашој земљи”, поручио је Мацут, преноси Танјуг.

Трибини је присуствовао и директор Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Реља Огњеновић, који је истакао да ће након Мајданпека и Власотинца, данас разговарати са пензионерима из Барајева како би се упознао са њиховим проблемима на терену. „И не само да решавамо проблеме већ и правимо планове за будућност, јер смо управо на овим трибинама и иницирали и ову, највећу помоћ државе, коју смо исплатили у једном дану. Нешто раније смо исплатили и пензије за све категорије, 377,2 милиона евра је држава исплатила у једном дану, чиме је показала одговорност и стабилност самог система”, рекао је Огњеновић.

Datum: 24.09.2026

Medij: Kurir

Rubrika Kultura

Autori: redakcija

Teme: Gradske ustanove

Napomena:

Površina: 25

Naslov: NE PROPUSTITE

Strana: 20

Datum: 24.09.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske ustanove

Napomena:

Površina: 751

Naslov: Wiener Art kolekcija predstavlja izložbu „Između dva daha: od avangarde do digitalnog“

Strana: 52,53

Wiener Art kolekcija predstavlja izložbu „Između dva daha: od avangarde do digitalnog“

U Salonu Muzeja grada Beograda otvorena je izložba „Između dva daha: od avangarde do digitalnog“, koja predstavlja izbor od 200 umetničkih dela 68 umetnika iz Wiener Art kolekcije savremene srpske umetnosti. Postavljena na sva tri nivoa Salona, na prostoru od oko 1.000 kvadratnih metara, izložba kroz različite umetničke medije predstavlja promene i razvoj savremene srpske umetnosti od avangardnih i eksperimentalnih praksi do savremenih digitalnih formi.

Posle devet godina, beogradska publika ponovo ima priliku da sagleda najznačajnije segmente Wiener Art kolekcije. Postavka je organizovana kroz tri generacijske celine – od umetnika koji su svojim radom išli ispred ili paralelno sa evropskim i svetskim umetničkim kretanjima, preko generacije koja je razvijala angažovane umetničke prakse i uvodila nove medije, do umetnika stasalih na prelazu dva veka, čiji rad povezuje digitalne forme sa iskustvima i nasleđem prethodnih generacija. Među zastupljenim umetnicima su predstavnici različitih generacija i umetničkih praksi – od Vladana Radovanovića, Ane Bešlić, Mire Brtke, Milene Čubaković, Dragoljuba Raše Todosijevića i Nedeljka Neše Paripovića, preko Mrđana Bajića, Mileta Prodanovića i Milice Tomić, do Mihaela Milunovića, Zorana Naskovskog, Ane Knežević i Olivera Parlić, kao i brojni drugi autori.

Izložba obuhvata slikarstvo, crtež, skulpturu, objekte, fotografiju, video, instalacije i

Svetlana Smiljanić, članica Izvršnog odbora Wiener Städtische osiguranja

savremene digitalne forme, predstavljajući različite načine na koje su umetnici istraživali nove mogućnosti umetničkog izraza i odgovarali na promene svog vremena.

Sam naziv „Između dva daha: od avangarde do digitalnog“ sugerise prelaz između dva vremena, dva stanja i dva pogleda na svet. Upravo taj prelaz predstavlja jednu od ključnih ideja izložbe: umetnost neprestano menja svoje forme, medije i načine komunikacije, ali zadržava potrebu da istražuje, preispituje i stvara nova značenja.

„Wiener Art kolekcija je od svog osnivanja zamišljena kao dinamična platforma koja podržava umetničku produkciju i prati promene na savremenoj umetničkoj

sceni. Ova izložba povezuje nasleđe avangarde sa savremenim umetničkim i digitalnim praksama i pokazuje kako se kolekcija tokom 15 godina razvijala i širila. Kao neko ko je od početka učestvovao u njenom stvaranju, posebno mi je značajno što danas predstavlja prostor susreta različitih generacija, medija i umetničkih pogleda i što na taj način doprinosi vidljivosti savremene srpske umetnosti“, izjavila je Svetlana Smiljanić, članica Izvršnog odbora Wiener Städtische osiguranja.

Poseban segment otvaranja izložbe je predstavljao performans „Hvala na poseti / Thanks for Visiting“ umetnika Aleksandra Dimitrijevića, koji je pred publikom oslikao

NA IZLOŽBI SU PREDSTAVLJENA DELA UMETNIKA:

Aleksić Milan, Apostolović Srđan, Bajić Mrđan, Basta Danica, Bešlić Ana, Božović Nikola, Kolja, Bračić Nenad, Brtka Mira, Černik Atila, Čubaković Milena, Čalić Marija, Damjanović Radomir, Damjan, De Leči (Vitorac Bora, Pavlov Dragoljub), Dimitrijević Aleksandar, Dimitrijević Danka, Dimitrijević Slobodan, Braco, diSTRUKTURA (Bosnić Milan i Milićević Milica), Donkov Perica, Dragaš Goran, Džafo Nikola, Đurđević Biljana, Glid

Gabriel, Grebenarović Zoran, Grozdanić Živko, Gera, Grupa A3 – Jugoslav Vlahović, Ivković Ivana, Joksimović Zdravko, Jozić Milan, Karanović Branimir, Kirčanski Nadežda, Knežević Ana, Kovač Žolt, Krkobabić Miodrag, Marković Srđan, Đile, Mašić Radomir, Matković Slavko, Milivojević Slobodan, Era, Milunović Mihael, Mirković Petar, Naskovski Zoran, Nešović Nevena, Nikolić Branislav, Nikolić Nemanja, Pančić Saša, Paripović Nedeljko

Neša, Parlić Olivera, Peternek Tomislav, Petrović Dragan, Plazinić Božidar, Popović Zoran, Prodanović Mileta, Racković Nenad, Radovanović Vladan, Rafajlović Aleksandar, Ranisavljević Ivana, Santrač Zvonimir, Savić Miroslav, Supek Jaroslav, ŠKART (Protić Dragan, Balzamović Đorđe), Šuletić Ivan, Šuvaković Miško, Todosijević Dragoljub, Raša, Tomić Milica, Trajković Jelena, Ujhazi Adrienn, Urkom Gergelj, Vasić Čedomir, Vranešević Zoran.

Datum: 24.09.2026

Medij: Nedeljnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Gradske ustanove

Napomena:

Površina: 751

Naslov: Wiener Art kolekcija predstavlja izložbu „Između dva daha: od avangarde do digitalnog“

Strana: 52,53

zidni mural, a zatim ga sastrugao i spakovao u staklene tegle. Ovim simboličnim činom performans je otvorio pitanje vrednosti umetničkog dela i načina na koji se ona formira.

„Naslov izložbe 'Između dva daha: od avangarde do digitalnog' evocira prostor prelaza, trenutak između dva vremena i dva pogleda na svet. Upravo taj prostor prelaza postaje metafora umetnosti koja neprestano menja svoje oblike, medije i načine komunikacije, ali istovremeno zadržava potrebu za istraživanjem, preispitivanjem i stvaranjem novih značenja. Od avangardnih i eksperimentalnih praksi do savremenih digitalnih formi, izbor dela u ovoj postavci pokazuje različite načine na koje umetnost odgovara na promene društvenih, tehnoloških i političkih okolnosti“, rekao je Saša Janjić, kustos izložbe.

Wiener Art kolekcija savremene srpske umetnosti osnovana je 2011. godine u skladu sa strategijom Vienna Insurance Group (VIG), kojoj pripada i Wiener Städtische osiguranje u Srbiji. Ova inicijativa je deo šireg opredeljenja Grupacije da podržava kulturu, umetnost i doprinosi razvo-

IZLOŽBA „IZMEĐU DVA DAHA: OD AVANGARDE DO DIGITALNOG“ otvorena je za publiku do 16. oktobra 2026. godine u Salonu Muzeja grada Beograda, Bulevar kralja Aleksandra 30.

ju zajednica u kojima kompanije Grupacije posluju. Osim što aktivno pruža podršku afirmaciji domaćih umetnika, Wiener Art kolekcija već petnaest godina predano podstiče razvoj domaće umetničke produkcije, promociju novih pravaca i umetničkih praksi.

Kolekcija se kontinuirano razvija kroz pažljivo odabrane akvizicije i danas predstavlja jednu od najznačajnijih korporativnih zbirki savremene umetnosti u Srbiji koja obuhvata više od 600 umetničkih dela – od preko 100 renomiranih domaćih autora. U sastavu kolekcije nalaze se tradicionalni i prošireni mediji – slike, skulpture, grafike, crteži, fotografije, kao i ambijentalne/

svetlosne instalacije, performansi i digitalna umetnost. Dela iz kolekcije, svojom tematikom i izrazom prevazilaze okvire vremena u kojem su nastala, donoseći sveže i autentične poglede na stvarnost i savremeni umetnički izraz.

Wiener Art kolekcija imala je svoje prvo javno predstavljanje 2012. godine, kroz izložbu „O'zvučenje“ u okviru Art salona u Beogradu. Prvo samostalno predstavljanje kolekcije u Beogradu usledilo je 2017. godine, izložbom „Collecting is Connecting“ u Kući legata. Tokom svog razvoja, kolekcija je predstavljana i na međunarodnoj sceni, između ostalog i kroz izložbu „Unknown Familiars“ u bečkom Leopold muzeju, na kojoj je 2024. godine bilo predstavljeno 80 dela 15 umetnika. Posebna vrednost kolekcije ogleda se u njenoj misiji da umetnost učini dostupnijom široj publici. Kroz izložbe širom Srbije, poput prošlogodišnjih održanih u Pirotu, Kruševcu i Vršcu, Wiener Städtische osiguranje nastoji da savremenu srpsku umetnost približi široj publici, doprinoseći ravnomernijem razvoju kulturnog života i jačanju dostupnosti umetničkih sadržaja u lokalnim zajednicama.

Datum: 24.09.2026

Medij: Nova

Rubrika U fokusu

Autori: redakcija

Teme: Sekretarijat za energetiku

Napomena:

Površina: 190

Naslov: Od 1. oktobra skuplje grejanje i topla voda

Strana: 7

„BEOGRADSKJE ELEKTRANE“ UPUTILE ZAHTEV SEKRETARIJATU ZA ENERGETIKU

Od 1. oktobra skuplje grejanje i topla voda

Od 1. oktobra daljinsko grejanje u Beogradu biće skuplje. Prema saopštenju „Beogradskih elektrana“, kod naplate po utrošku smanjuje se cena varijabilnog dela za 5,57 odsto za domaćinstva, a povećava cena fiksnog dela za 18,2 odsto, dok se kod naplate prema zagrevanoj površini cena za domaćinstva povećava za 9,44 odsto. Cene potrošne tople vode biće više za 10 odsto.

Foto: Galina Motrenko / Alamy / Profimedia

Nadzorni odbor JKP „Beogradske elektrane“ je 26. avgusta 2026. doneo Odluku o izmenama i dopunama Odluke o cenama toplotne energije, a u skladu sa Uredbom o utvrđivanju metodologije za određivanje cene snabdevanja krajnjeg kupca toplotnom energijom.

Ova Odluka će, po dobijanju saglasnosti Osnivača, biti objavljena u „Službenom listu grada Beograda“ i primenjivaće se od 01. oktobra 2026. godine.

Predlog „Beogradskih elektrana“ je da se kod naplate po utrošku smanji cena varijabilnog dela i to za stambeni

prostor sa 8,21 na 7,76 dinara/kWh (bez PDV) ili za 5,57 odsto, a kod poslovnog prostora sa 10,02 na 9,46 dinara/kWh ili za 5,57 odsto. Takođe, cena fiksnog dela za stambeni i za poslovni prostor trebalo bi da se poveća sa sadašnjih 6.350,58 na 7.494,86 dinara/kWh (bez PDV) ili za 18,02 odsto.

Kod naplate prema zagrevanoj površini ili instalisanoj snazi predlog je da se cena za stambeni prostor poveća sa sadašnjih 1.679,35 dinara/m² godišnje na 1.837,89 dinara/m², a za poslovni sa 17.287,80 na 18.931,39 (bez PDV).

Datum: 24.09.2026

Medij: Alo

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Sekretarijat za energetiku

Naslov: SKUPLJE GREJANJE OD 1. OKTOBRA

Napomena:

Površina: 451

Strana: 9

» Beogradske elektrane traže saglasnost za promenu cenovnika

SKUPLJE GREJANJE OD 1. OKTOBRA

Varijabilni deo računa bio bi umanjen za 5,57 odsto, dok bi fiksna naknada za snagu bila povećana za 18,02 odsto

PIŠE: EKIPA ALO!

Javno komunalno preduzeće (JKP) „Beogradske elektrane“ uputilo je Sekretarijatu za energetiku zahtev za odobravanje novih cena toplotne energije za nastupajuću grejnu sezonu 2026/2027, sa predlogom da se od 1. oktobra ove godine one za stambeni i poslovni prostor smanje za 5,57 odsto, a da se cena fiksnog dela za snagu za oba prostora poveća za 18,02 odsto.

Kako je objavljeno na sajtu tog preduzeća, Nadzorni odbor JKP „Beogradske elektrane“ je 26. avgusta ove godine doneo Odluku o izmenama i dopunama Odluke

o cenama toplotne energije, a u skladu sa Uredbom o utvrđivanju metodologije za određivanje cene snabdevanja krajnjeg kupca toplotnom energijom.

Po toj odluci, predloženo je da se smanji cena varijabilnog dela energije za stambeni prostor sa 8,21 na 7,76 dinara po kilovat satu (din/kWh) bez poreza na dodatu vrednost (PDV), a kod poslovnog prostora sa 10,02 na 9,46 din/kWh bez PDV.

Fiksni deo za snagu, za stambeni i za poslovni prostor povećao bi se sa sadašnjih 6.350,58 na 7.494,86 din/kW godišnje za sve korisnike.

Kod naplate prema zagrevanoj površini i instalisanoj snazi predloženo je da se cena za stambeni prostor povećava za 9,44 odsto, odnosno sa 1.679,35 dinara

po kvadratnom metru (din/m²) godišnje na 1.837,89 din/m² bez PDV-a, dok bi se cena za poslovni prostor povećala za 9,51 odsto, odnosno sa 17.287,80 din/kW godišnje na 18.931,39 din/kW godišnje bez PDV-a.

U odluci je navedeno i da se jedinična cena po m² za stambeni prostor formira na bazi prosečne potrošnje od 136 kilovat sati po kvadratnom metru (kWh/m²).

Predloženo je i da se cena naplate potrošene tople vode (PTV) za sve potrošače poveća za 10 odsto.

Ova odluka će se, kako se ističe, primenjivati po dobijanju saglasnosti osnivača i biće objavljena u Službenom listu grada Beograda, a primenjivaće se od 1. oktobra 2026. godine.

Iz Beogradskih elektrana pod-

FOTO: SHUTTERSTOCK

GREJANJE PO KVADRATU POSKUPELO BI 9,44 ODSTO, A POTROŠENA TOPLA VODA 10 ODSTO

sećaju da je poslednje povećanje cena toplotne energije odobreno 1. oktobra 2025. godine.

- Donošenjem Uredbe Vlade

Republike Srbije o utvrđivanju metodologije za određivanje cene snabdevanja krajnjeg kupca toplotnom energijom, ustanovljena je obaveza energetskih subjekata koji obavljaju delatnost snabdevanja toplotnom energijom da do 1. septembra tekuće godine podnesu nadležnom organu pisani zahtev za odobravanje cena toplotne energije za nastupajuću grejnu sezonu, koja počinje 15. oktobra tekuće godine - navodi se na sajtu.

Datum: 24.09.2026

Medij: Informer

Rubrika Vesti

Autori: redakcija

Teme: Sekretarijat za energetiku

Napomena:

Površina: 42

Naslov: Novi cenovnik od 1. oktobra

Strana: 8

'BEOGRADSKJE ELEKTRANE'

Novi cenovnik od 1. oktobra

Javno komunalno preduzeće (JKP) „Beogradske elektrane“ uputilo je Sekretarijatu za energetiku zahtev za odobravanje novih cena toplotne energije za nastupajuću grejnu sezonu 2026/2027, sa predlogom da se od 1. oktobra ove godine one za stambeni i poslovni prostor smanje za 5,57 odsto, a da se cena fiksnog dela za snagu za oba prostora poveća za 18,02 odsto.

- Po toj odluci, predloženo je da se smanji cena varijabilnog dela energije za stambeni prostor sa 8,21 na 7,76 din/kW bez poreza, a kod poslovnog prostora sa 10,02 na 9,46 din/kW. Fiksni deo za snagu, za stambeni i za poslovni prostor povećao bi se sa sadašnjih 6.350,58 na 7.494,86 din/kW godišnje za sve korisnike - piše u saopštenju.

Datum: 24.09.2026

Medij: Blic

Rubrika Aktuelno

Autori: SLADANA VUKAŠINOVIĆ

Teme: Sekretarijat za energetiku

Napomena:

Površina: 1304

Naslov: KAKVA NAS GREJNA SEZONA ČEKA?

Strana: 1,8,9

Datum: 24.09.2026

Medij: Blic

Rubrika: Aktuelno

Autori: SLADANA VUKAŠINOVIĆ

Teme: Sekretarijat za energetiku

Naslov: KAKVA NAS GREJNA SEZONA ČEKA?

Napomena:

Površina: 1304

Strana: 1,8,9

Foto: Barde Kojadinović

Ministarka Dubravka Đedović Handanović o pripremama za grejnu sezonu

SLADANA VUKAŠINOVIĆ

U skladištima imamo rekordan nivo gasa i popunjene deponije uglja, ali su suša i nizak vodostaj Dunava ozbiljno ugrozili rad hidroelektrana. Dok EPS i „Srbija-gas“ vode bitku sa logistikom, globalne berze i dalje pretno divljaju.

Dok kalendarska jesen nagoveštava grejnu sezonu, građani Srbije se u ovom periodu suočavaju sa klasičnim nedoumicama vezanim za naše energetske gigante i njihovu spremnost za minuse koji dolaze. To je logično jer smo u vrtlogu globalne energetske krize, zbog čega cene na berzama divljaju pri svakom hladnom talasu. Ako je

suditi po najavama državnih zvaničnika, Srbija je za sada podigla energetske štite, koji taj vrtlog može da zaustavi jer su deponije EPS i Srbija-gasa pune. Ipak, u eri u kojoj nijedan sistem nije izolovan ostrvo, miran san naših građana ne zavisi samo od poteza države već i nepredvidivih globalnih struja koji mogu da poremete anatomiju srpskih energetske projekcije.

Zbog toga istražujemo da li ulazimo u zimsku energetske mirnu luku ili nas čeka sezona na tankom ledu.

Ako je suditi po najavi ministarke rudarstva i energetike Dubravke Đedović Handanović za „Blic Biznis“, čini se da nećemo biti na tankom ledu jer je država preduzela sve mere da dva

„U ovom trenutku Srbija raspolaže sa više od 700 miliona kubika uskladištenog gasa, što je apsolutni rekordan nivo“

Datum: 24.09.2026

Medij: Blic

Rubrika: Aktuelno

Autori: SLADANA VUKAŠINOVIĆ

Teme: Sekretarijat za energetiku

Naslov: KAKVA NAS GREJNA SEZONA ČEKA?

Napomena:

Površina: 1304

Strana: 1,8,9

TOPLI RADIJATORI OD 1. OKTOBRA

Direktor "Beogradskih elektrana" Vanja Vukić izjavio je da se obimni remontu privode kraju i da od 1. oktobra počinju hladne probe sistema. Zvanična grejna sezona u prestonici traje od 15. oktobra do 15. aprila, ali radijatori mogu biti topli već od početka oktobra ili produženi do 3. maja ukoliko vremenski uslovi to zahtevaju. Ipak, prema trenutnim prognozama, ove godine se ne očekuje raniji početak grejanja. Ciljana temperatura u beogradskim stanovima iznosi 20 stepeni (uz dozvoljeno odstupanje ± 1 stepen). Iz elektra-na poručuju da su u potpunosti spremni za zimu.

Foto: Darda Koljadinović

NOVI CENOVNIK

Javno komunalno preduzeće (JKP) "Beogradske elektrane" uputilo je Sekretarijatu za energetiku zahtev za odobravanje novih cena toplotne energije za nastupajuću grejnu sezonu 2026/2027. Predloženo je da se od 1. oktobra smanji cena varijabilnog dela energije za stambeni prostor sa 8,21 na 7,76 dinara po kilovat satu (din/kWh) bez poreza na dodatu vrednost (PDV), a kod poslovnog prostora sa 10,02 na 9,46 din/kWh bez PDV. Fiksni deo za snagu, za stambeni i za poslovni prostor povećao bi se sa sadašnjih 6.350,58 na 7.494,86 din/kW godišnje za sve korisnike.

Kod naplate prema zagrevanju površini i instalisanoj snazi predloženo je da se cena za stambeni prostor povećava za 9,44 odsto, odnosno sa 1.679,35 dinara po kvadratnom metru (din/m²) godišnje na 1.837,89 din/m² bez PDV-a, dok bi se cena za poslovni prostor povećala za 9,51 odsto, odnosno sa 17.287,80 din/kW godišnje na 18.931,39 din/kW godišnje bez PDV-a.

U odluci je navedeno i da se jedinična cena po m² za stambeni prostor formira na bazi prosečne potrošnje od 136 kilovat sati po kvadratnom metru (kWh/m²). Predloženo je i da se cena naplate potrošene tople vode (PTV) za sve potrošače poveća za 10 odsto.

električnom energijom je apsolutni prioritet i EPS se još od proleća intenzivno priprema sistem za zimsku sezonu. Nakon poteškoća na početku godine sa proizvodnjom uglja, rudarski sektor ovog leta radi neumorno, mesečne proizvodnje su čak i iznad plana. Završeni su svi remontu na ugljenim sistemima, u završnici su i poslednji remontu i termički blokovi i hidro agregata i sve će biti završeno prema planu do 1. novembra.

Paralelno se radi na montaži nove rudarske opreme za kopove Radljevo i Polje E, imaćemo četiri nova sistema koji će obezbediti stabilnu proizvodnju uglja u narednim godinama. Dve mašine su već u proizvodnji u Radljevu, a uskoro će im se pridružiti i još

jedan odlagač čija je montaža završena i u toku su poslednja ispitivanja. Takođe, završeni su i radovi na novom bandvagnu za Polje E i spreman je za transport. Prvi efekti ulaganja vrednog 450 miliona evra u proizvodnju uglja videće se već ove godine na najmlađem kolubarskom kopu "Radljevo". Kostolački kop Drmno je iznad planiranih količina, a deponija uglja je proširena za 10 odsto - kaže Dedović Handanović.

Ona dodaje da i pored ovih dobrih performansi, uvoz uglja biće deo strategije i za ovu grejnu sezonu.

Najveći izazov jeste i biće kvalitet uglja, pre svega kolubarskog što je neminovnost posle decenija iskapanja lignita i na šta moramo da računamo. Rad termoelektrana

zavisi od kvaliteta uglja, kao i od dostupnosti vode neophodne za hlađenje, i sve to je uticalo na manju proizvodnju u termoelektranama. Zalihe uglja u termoelektranama su na visokom nivou i iznose oko 1,8 miliona tona. Nastavlja se sa popunjavanjem deponija da bi se dostigao cilj od dva miliona tona pred zimsku sezonu. EPS nabavlja uglj iz uvoza trenutno samo iz Indonezije da bismo unapredili kvalitet i kalorijsku vrednost uglja za TENT. Kada je reč o mazutu za termoelektrane i on se nabavlja redovno i zalihe će biti popunjene u narednim nedeljama do nivoa koji će premašiti 50.000 tona - objašnjava Dedović Handanović.

Rekordne zalihe plavog energenta

Značajna stavka grejne sezone je i gas, čije evropske cene beleže velike skokove. I pored toga, "Srbijagas" je uspešno realizovao planove skladištenja i uveo sistem u zelenu zonu. "Blic Biznis" je ministarku Dedović Handanović pitao koliko plavog energenta ima u skladištima, postoje li naznake kada će se produžiti ugovor sa Rusima i po kojoj ceni, s obzirom na situaciju na globalnom tržištu.

U ovom trenutku Republika Srbija raspolaže sa više od 700 miliona m³ uskladištenog gasa, što je rekordan nivo. Očekujemo novo produženje gasnog aranžmana do kraja godine, a cene će biti definisane u skladu sa dešavanjima na berzama u trenutku produženja novog ugovora o isporuci. Trenutno je rano govoriti o tome. Činjenica je da još iz Ruske Federacije nabavljamo gas po daleko povoljnijim uslovima od tržišnih i zato nam je taj pravac snabdevanja toliko važan - objasnila je

ministarka energetike.

Izazovi na globalnom tržištu

Kada se podvuče crta ispod svih remontnih izveštaja, brojki o tonama uglja i zapreminama uskladištenog gasa, čini se da Srbija u predstojeću zimu ulazi sa stabilnijih pozicija nego mnoge zemlje u okruženju. Domaći energetski štit, koji drže EPS i Srbijagas, tehnički je spreman ali u eri apso-

"Dotoci na Dunavu su na istorijskom minimumu još od 1920. godine. Ovo je hidrološki najlošija godina od kada je izgrađen Derdap"

lutne globalne povezanosti, nijedan sistem nije ostrvo za sebe. Srbija i dalje uvozi značajan deo energije, što znači da stabilnost naših radijatora i sijalica zavisi i od faktora na koje Beograd ne može da utiče.

To praktično znači da svaki potres na globalnom tržištu može, pre ili kasnije, da se prelije i na naš teren, ako ne kroz restrikcije, onda kroz pritisak na državni budžet i novčanike građana usled skupog uvoza energenata. Zato, prava, dugoročna energetska nezavisnost Srbije ne leži samo u punim skladištima za jednu zimu, već u ubrzanju modernizaciji, izgradnji novih proizvodnih kapaciteta ali i mudrom balansiranju na nemirnoj energetskej mapi sveta.

Istorijski minimum Dunava ugrozio hidroelektrane

Dotoci na Dunavu su na istorijskim minimumima (od 1920. od kad postoje merenja), još od maja, a prema prognozama ovakav dotok Dunava nastaviće se i u oktobru. Nizak vodostaj Dunava direktno i značajno utiče na proizvodnju električne energije i jasno je da je ovo hidrološki najlošija godina od kada je izgrađen "Derdap". Naše dve najveće hidroelektrane u avgustu su proizvele tek 40 odsto višegodišnjeg proseka za taj mesec. Sve što nam nedostaje na Dunavu nadoknađujemo pojačanim radom reverzibilne hidroelektrane "Bajina Bašta" i nabavkom nedostajućih količina na tržištu. To

ima finansijske implikacije na "Elektroprivredu Srbije", ali najvažnije je da ničega ne nedostaje. Takođe je važno da se racionalno ponašamo i štedimo energiju - kaže za "Blic Biznis" ministarka Dedović Handanović.

Jasno je da na te finansijske implikacije utiče i uvoz struje, koja je morala da se nabavlja i tokom leta, zbog velike potrošnje izazvane tropskim temperaturama. Takav scenario moguć je i tokom zime, ako budu ekstremno niske temperature, pa je neizvesno o kojim količinama se radi. Ono što je izvesno je da je za 2026. godinu predviđen ukupan uvoz od 6.931 GWh (oko 14% manje nego rekordne prethodne godine).

Tako bar piše u Energetskom bilansu Republike Srbije, a da li će se on prevazići, znaće se u januaru 2027. godine.

Ono što se sada zna to je da je situacija u termosektoru, u ovom trenutku, bolja nego na početku godine. Tako za "Blic Biznis" navodi resorna ministarka.

Uvoz uglja iz Indonezije

Stabilnost snabdevanja

Datum: 24.09.2026

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: redakcija

Teme: Sekretarijat za privredu

Napomena:

Površina: 644

Naslov: Dani evropske baštine posvećeni očuvanju nasleđa

Strana: 14

Дани европске баштине посвећени очувању наслеђа

Смотра почиње 1. октобра у 14 часова на Калемегдану отварањем изложбе „Јелисавета Начић – пројекти и реализације“ Завода за заштиту споменика културе града

Културна јесен у Београду је дуже од две деценије у знаку „Дана европске баштине“. Тако ће и овог пута врата бројних установа културе, школа и државних институција бити отворена за посетиоце свих генерација. Манифестација ће свечано почети 1. октобра у 14 часова на Калемегдану – Горњи град, отварањем изложбе „Јелисавета Начић – пројекти и реализације“ Завода за заштиту споменика културе града и трајаће до 12. октобра. У програму ће бити и

архитектонских чуда до традиција поведана, од древних споменика до културних пракси, сваки елемент чини суштину нашег колективног памћења – наводи се у најави манифестације, а преноси Беоинфо.

Догађај има посебан значај будући да доприноси очувању и промоцији богатства и разноликости наслеђа, обогаћивању туристичке понуде престонице и њеном позиционирању у области културног туризма, као и подстицању локалног економског развоја.

групе је испред главног улаза код Храма, а термин је од 12 до 13.30 за следе и слабовиде и од 13.30 до 15 за глуве и наглуве.

Обилазак културно-историјског комплекса Београдска тврђава и парка Калемегдан планиран је 30. септембра, а окупљање је испред ТИЦ-а, Кнез Михаилова 56 у 12 сати, а за следе и слабовиде.

Посета Музеју чоколаде под називом „Завирите у слатки свет чоколаде у срцу Београда“ биће намењен деце из

Бројни програми одржаваће се широм града

Фото: Небојша Марјановић

све манифестације које се дешавају пре и после ових датума, наведено је у саопштењу Секретаријата за привреду.

Баштина ће добити место и у парковима, шумама, као и на обалама река, јер су програми разноврсни, образовни и забавни.

Тема којој ће се посветити пажња иста је у нашој земљи као и широм Европе и носи назив „Чувари наслеђа: Како га оживети, сачувати и преобликовати“.

Овом темом постављају се питања о томе како штитимо културно наслеђе и чему дајемо приоритет, nudeћи прилику да се подигне свест о критичним ризицима са којима се суочава наше изграђено и природно окружење у циљу да се сачува за будуће нараштаје.

– Наше наслеђе, опипљиво и нематеријално, служи као темељ нашег идентитета, историје и традиције. Од

Ово ће бити прилика да се покаже оно најбоље што имамо у граду.

Званичном отварању претходе инклузивне туре које ће трајати до 30. септембра.

Прва у низу инклузивних тура је туристичка „Све што нисте знали о Београду“, која је реализована јуче, а била је намењена глувим и наглувим особама.

Две инклузивне групе (глуви и наглуви, слепи и слабовиди) данас ће посетити Палату науке у Улици краља Милана.

Посета Институту за ботанику и Ботаничкој башти „Јевремовац“ предвиђена је за сутра. Место окупљања групе је испред главног улаза у Ботаничку башту. Прва тура је од 12 до 13.30 за следе и слабовиде, а друга од 13.30 до 15 за глуве и наглуве.

Обилазак Храма Светог Саве биће организован 29. септембра. Окупљања

хуманитарне организације „Дечје срце“ последњег дана овог месеца.

Инклузивне туре прати и преводилац за знаковни језик.

За одређене програме потребно је претходно се пријавити због ограниченог броја места, сведеније посетилаца и најаве организованих група посетилаца.

„Дани европске баштине“ у Београду обележавају се у организацији Градске управе – Секретаријата за привреду, надлежног за послове туризма, секретаријата за културу и за спорт и омладину, Завода за заштиту споменика културе града Београда, градских општина, Туристичке организације Београда (ТОБ), Привредне коморе Србије, институција културе, као и непосредних организатора.

Детаљан програм налази се на сајту града и ТОБ-а. А. Куртеш

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Stefan Slavković

Teme: Skupština grada Beograda

Naslov: Istina je negde tamo, u Moskvi

Napomena:

Površina: 1048

Strana: 20,21

Politika na radaru

ŠTA SE DEŠAVA S POKRETOM „MI – SNAGA NARODA“

Istina je negde tamo, u Moskvi

Deluje da sporenje u organizaciji Branimira Nestorovića nije bilo oko toga treba li sarađivati s Vulinovim Pokretom socijalista ili ne, već treba li to raditi javno, po cenu srozavanja rejtinga. Jer, ko s Vulinom tikve sadi, sadi ih i s Vučićem

Stefan Slavković

MNOGI PROTIVREŽIMSKI

glasači Pokreta „Mi – Snaga naroda“ verovali su da je odsustvo profesora medicine u penziji Branimira Nestorovića iz javnog života objašnjivo drukčije no činjenicom da je, kao njegov lider, nedavno najavio izbornu koaliciju s Pokretom socijalista Aleksandra Vulina, uprkos tome što se članstvo protiv toga navodno dvaput usaglasilo.

I članovi predsedništva Pokreta govorili su da ne mogu da lociraju svog vođu. Potpredsednik Borislav Antonijević poručio je da se ni na telefon ne javlja.

Konteksta radi, PS niti jednom od svog osnivanja 2008. nije na nekim izborima nastupao van liste vladajuće Srpske napredne stranke. Izbori zakazani za 25. oktobar tako bi bili presedan, a mnogi su verovali da vlast većim brojem lista nastoji da poremeti izbornu kombinatoriku.

I Nestorović se ranije protivio nastupu s Vulinovim kandidatima, „jer bi nam se odrazilo na rejting“. Kontroverzni harizmata je, uprkos dobrim odnosima s pojednim predstavnicima vlasti, još iz dobra pandemije, popularnost izgradio na antisistemske retorici. Uostalom, njegov Pokret nije slučajno uspeo da u Skupštini grada Beograda osvoji deset, a u Narodnoj skupštini tri naest mandata, u međuvremenu se, doduše, pocepavši.

Ljubitelji ufologije voleli su da misle da je baš Nestorović, koji je svojevremeno govorio o rođakoj vezi vanzemaljaca i plavookih Zemljana, završio u letećem tanjiru. Da li bi bilo poetičnije satisfakcije za teoretičare zavere?

Međutim, kada se pre devet dana pojavio na vanrednoj sednici skupštine Pokreta, vidno iznuren i slab, pošalice su se utišale. Jedni su pretpostavljali da se razboleo

MILOŠ TESIC / ATAINAGES

i da je bio na lečenju. Drugi da je, u trenutku psihičke krize, odlučio da se odmori, koliko je moguće.

Treća grupa glasova podozrevala je da su Nestorovića zmijožabili pripadnici režima i bezbednosnih službi, ubeđujući ga da, po cenu srozavanja lične i organizacione reputacije, oformi listu s PS.

Svojevrsni megafon bila je i objava Milenka Jovanova, člana predsedništva SNS i narodnog poslanika, koji je na mreži lks poručio studentima da prate šta se dešava s Nestorovićem, jer će im posle izbora sledovati isti tretman. Nimalo preteće, siledžijski i zlokožno.

Ako je treći scenario tačan, svako Nestorovićevo uverenje da politikom može da se bavi bez uticaja velikih sila i vlasti palo je u vodu.

„Imali smo zahtev od ljudi iz Ruske Federacije da okupimo sve rusofilске stranke i pokrete u Srbiji, i u okviru toga i PS Aleksandra Vulina, koji tamo uživa veliki ugled“, rekao je tokom obraćanja medijima i članovima Pokreta

Datum: 24.09.2026

Medij: Radar

Rubrika bez naslova

Autori: Stefan Slavković

Teme: Skupština grada Beograda

Naslov: Istina je negde tamo, u Moskvi

Napomena:

Površina: 1048

Strana: 20,21

na vanrednom zasjedanju skupštine. Nije u redu, kazao je Putinovim ljudima, da država koja uživa podršku sedamdeset odsto birača druge zemlje, u toj drugoj zemlji nema adekvatnu političku reprezentaciju u Skupštini.

Mnogi su zapazili dve neobičnosti – s jedne strane, tvrdnju o nezakonitom mešanju Moskve u izbore u Srbiji izneo je neobično lako. Ne bi mu bio prvi put da bez posledica kaže nešto nesvakidašnje (u februaru 2024. je priznao da je poslušao savet Milorada Dodika kako „sedam ljudi ne može ni o čemu da vodi“), ali su optimisti u njegovoj nepromišljenosti možda i naivno prepoznali treptaj politički kidnapovanog čoveka. S druge, nije želeo da precizira s kim se sastajao. Očekivano, nisu se oglasili ni zvanična Moskva, ni njeno diplomatsko predstavništvo u Beogradu.

Nestorović je, znajući da će ponovo kuburiti sa saglasnošću predsedništva Pokreta – čije je protivljenje sopstvenim odlukama opisao kao pokušaj puča – po dobrom, starom demokratskom običaju ugostio osamdesetak predstavnika Čacilenda koji su, prema navodima prisutnih, došli, izglasali smenu petorice nepoćudnih članova, a potom isparili.

Smenjeni Borislav Antonijević, Branko Lukić, Rastko Ristić i Slobodan Ilić rekli su da je „Nestorović bolestan ili otrovan“, te da su oni i dalje članovi Pokreta, budući da je izbacivanje bilo nezakonito.

„Kada je Vulin video da je razbio Pokret, izašao je iz te priče. Profesoru želim brzo ozdravljenje i sve najbolje u životu“, rekao je Lukić.

Informacije da je Nestorović hospitalizovan 17. septembra, što je naknadno potvrdio Antonijević, ubrzo je osporio preostali deo Pokreta, u nepotpisanom saopštenju, uz tvrdnju da je na pregled otišao samovoljno.

No, tu nije kraj. Advokat i predsednik Narodne stranke Vladimir Gajić, pod kojim je ova stranka sprečila formiranje opozicione većine u beogradskoj opštini Vračar, u međuvremenu je potvrdio da će stupiti u izbornu koaliciju s Pokretom „Mi – Snaga naroda“, ali i još dve manjinske ruske stranke. Međutim, pre dva dana je odustao od saradnje, zbog, kako je, rekao, „ozbiljnih zdravstvenih problema Branimira Nestorovića“.

Srpska politička zbilja ponovo je ušla okolnim, gotovo pa komičnim putem, u područje ogoljene pragmatičnosti, maltene surovosti prema svima, pa i akterima koji za to deluju najodgovornije. Tu se ne misli na Vučića, koji, ukoliko je odlučio da utroji Vulina, Nestorovića i Gajića, iskazuje zaista nezapamćeni strah od izborne noći, niti na ambasadora Rusije Aleksandra Bocan-Harčeka. Jer, ako politička podrška Moskvi u Srbiji zavisi od pomenutog trojca, o tanku se nit nije.

Mislimo na samog Nestorovića, koji je od stupanja na političku scenu odbacivao navode da je lažna opozicija ili kukavičje jaje SNS-a, usput trpeći optužbe ranijih saboraca da oko 2,5 miliona evra uplaćenih na račun Pokreta nije delio s poslaničkom grupom koja se u međuvremenu odvojila.

Skoro da više niko i ne pominje da je Ministarstvo kulture pre tri godine izdvojilo 400.000 dinara za projekat Zadužbine Tarabića, čiji je osnivač upravo Nestorović. Mala sredstva, tačno je, ali ne treba zaboraviti da se, nedugo potom, u javnosti pojavio i plan da se u selu Kremna pokrene nešto mnogo unosnije – izgradnja „Parka vizionara“, protiv čega su se meštani pobunili...

Pa opet, pitanje je da li su i braća Tarabić mogla da predvide koliko je mučno bilo gledati snimak zasjedanja vanredne skupštine Pokreta. Prvo je Antonijević na pitanje jednog učesnika da li je 21. avgusta trebalo da se vidi s Andrejem Vučićem odgovorio

potvrdno, ali je odbacio glasine da je tema trebalo da bude raspodela ministarstava i funkcija. Na pitanje zašto je brat predsednika Srbije odabrao baš njega za kontakt, Antonijević je rekao da verovatno ima veći kredibilitet za pregovore od drugih u Pokretu.

Međutim, u drugom, zasebnom delu rasprave, jedan od učesnika tvrdio je da većina Pokreta nije bila protiv saradnje s Vulinom kao takve, već protiv zajedničkog nastupanja na izborima.

Ponovljena je prethodna Nestorovićevo bojazan da bi ih to koštalo rejtinga – neobično, s obzirom na njegovu želju da proruske snage budu zastupljenije u parlamentu – a na nečije podsećanje da čemo Vulinu „posle izbora dati sve“, sam Antonijević je odgovorio da će mu dati „to što Rusi budu tražili“?!

„Apsolutno, imamo čak i pismo koje smo sastavili po tom pitanju, koje smo poslali gospođi Nataliji Kocev (članici Saveta ruske nacionalne manjine u Srbiji, prim. nov.), da ga prevede“, zaključio je na sednici.

U obraćanju javnosti, Antonijević je potom knjigu sveo na dva slova – s bratom predsednika Srbije video se, kaže, jer su pojedini članovi Pokreta u Vojvodini imali probleme s lokalnim naprednjacima, a na sastanak ga je poslao – Nestorović lično.

Posle sednice, oglasio se i Ristić. „Čestitam Aleksandru Vulinu i službama koje su maestralno razbile Pokret, a razočaranom članstvu i pojedincima poručujem da ne postanu malodušni i da nikako ne glasaju za opciju Pokret MSN“, zaključio je Ristić.

Pa ipak, deluje da problem nije bio treba li saradivati s Vulinom ili ne, već treba li s time ići javno. A ko s Vulinom tikve sadi, sadi ih i s Vučićem, i možda je baš tu odgovor na pitanje šta se prethodne sedmice dešavalo. ■

Nestorović je po dobrom, starom običaju ugostio osamdesetak predstavnika Čacilenda koji su došli, izglasali smenu petorice nepoćudnih članova, a potom isparili

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Skupština grada Beograda

Naslov: Bitef ili Ne: Bitef?

Napomena:

Površina: 1398

Strana: 48,49,50

Pozorište

Bitef ili Ne: Bitef?

Jasno je da su 59. Bitef i drugi Ne: Bitef dva pristupa pitanju kako ovaj festival može ići dalje, ali oba su teško održiva na duge staze. Bitef bez umetnika značajnih u svetskom kontekstu i sa polupraznim salama ne može biti festival od najvećeg evropskog značaja. S druge strane, veliki međunarodni festival bez finansiranja teško može da opstane. Možda se nalazimo na korak od gubitka Bitefa. To bi bila ogromna šteta i nepravda prema budućim generacijama naših gledalaca i umetnika, koji treba na domaćim scenama da vide najbolje od najboljeg u evropskoj i svetskoj produkciji

Da li je ove godine trebalo da bude održan 59. ili 60. Bitef? Ovo pitanje otkriva dubinu razdora između dva nepomirljiva viđenja naše društvene i umetničke situacije.

59. BITEF

Skupština grada i Spasoje Ž. Milovanović, predsednik upravnog odbora i selektor, smatraju da se, zato što prošle godine nije bilo Bitefa u organizaciji direkcije festivala, ove godine održava 59. Bitef. Na svojoj odluci su insistirali i nakon što su svi predloženi umetnici (osim jednog pozorišta) otkazali učešće. Spasoje Ž. Milovanović je tokom leta napravio novu selekciju pod istim geslom – Usudi se da saznaš. Evo šta smo gledali na beogradskim pozorišnim scenama od 13. do 20. septembra.

Mletački trgovac KPGT-a otvorio je 59. Bitef. Reditelj Strahinja Padežanin stavio je akcenat na suđenje koje se kod Šekspira nalazi na samom kraju drame. Iz predstave je izbačena ljubavna drama Porcije i Basanija, a *Mletački trgovac* je postao sudska drama, u kojoj Šajlok (Slobodan Beštić) pred nepravедnim sudom traži pravdu. Želeći da potcrta ideju da je Šajlok osuđen i pre suđenja, reditelj je predstavu počeo čitanjem restriktivnih zakona fašističke Italije. Međutim, ova efektna početna scena čini besmislenim radnju predstave. Ako je Jevrejima zabranjeno da se bave bankarstvom, onda Šajlok ne može da pozajmi novac, niti da ga ima. Ako je zabranjeno venčavanje Arijevaca sa Jevrejima, onda Džesika ne može da pobegne

sa izabranikom jer bi oboje bili kažnjeni, a brak poništen. Ako su Jevrejima oduzeta građanska prava i mogu biti oterani na prinudni rad, onda Šajlok ne može ni da zahteva funtu arijevskeg mesa pred fašističkim sudom, niti bi fašisti na kraju suđenja tražili od Jevrejina da im se pridruži. Slobodan Beštić govori Šekspirov tekst vrlo artikulirano, jasno i razgovetno, ali sve što izgovori jednostavno nema smisla u ovom kontekstu. Dodatni problem ove predstave u tome je što svi glumci, osim Beštića, imaju veoma skroman glumački raspon, nepodesan za Šekspirove likove.

Albion je drama britanskog pisca Majka Bartleta, izvedena u produkciji Pozorišta Mladih "Nikolaj Binev" iz Sofije (Bugarska). Ona je napisana nakon Bregzita i postavlja pitanja šta to znači biti Britanac, može li se vratiti prošlost i šta biva kad sopstveno viđenje prošlosti pokušavamo, a ne uspevamo, da nametnemo drugima. Problem britanskog identiteta predstavljen je kroz metaforu engleske bašte. Glavna junakinja Odri želi da obnovi baštu kako bi se vratila u srećno detinjstvo i sačuvala sećanje na poginulog sina. Kroz priču o engleskoj bašti pisac delikatno, ironično i duhovito govori o iluzijama i predrasudama engleskog društva, o odnosu prema emigrantima, nižim društvenim slojevima, LGBT zajednici, ratovima u kojima ginu britanski vojnici... Reditelj i adaptator Zafir Radžab baštu stavlja u kovčeg od pleksiglasa, dok odozgo padaju sneg ili kiša. Čitav prizor asocira na božićne snežne kugle sa kućicom i

24. septembar 2026. VREME

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1398

Naslov: Bitef ili Ne: Bitef?

Strana: 48,49,50

Milo Rau i Nikita Milivojević

Foto: FoNet/Uroš Kiković/Ne:Bitef

snegom, a zamišljeno je da rotacija (koja u Narodnom nije radila) svojim kružnim kretanjem asocira protok vremena. Tehnički problemi su pokvarili ukupan utisak o predstavi i istakli da je reč o komadu sa malo radnje i mnogo priče. Glumica Kojna Ruseva (Odri) prava je glumacka lokomotiva predstave i igra brzo, energično i odlučno, bez obzira na sve tehničke poteškoće.

Plesna predstava *Russian Blues* igrana je u pratećem programu na sceni Bitef teatra, a u produkciji Metr plesne trupe iz Jekaterinburga (Rusija). *Russian Blues* izvodi dvoje plesača, Sofija Gorlova i Anton Šmakov, koji su istovremeno i koreografi. Oni su u plesničkom smislu suvereni i demonstrirali su nam lepu veštinu kroz apstraktnu igru muškarca i žene. Predstava nema čvrstu priču, te svako može po svojoj želji da razvija asocijacije o tome šta ples znači, ko su njih dvoje i zašto se kreću, ili da jednostavno zaboravi na sva pitanja i uživa u zvuku klavira i lepoti pokreta.

Kišinjev noću je verbatim predstava, koju je na sceni pozorišta na Terazijama izveo Teatar bez imena iz Kišinjeva (Moldavija). Studenti glume su na ulicama Kišinjeva snimili razgovore sa ljudima koji žive i rade noću (taksista, go-go plesačica, dežurni lekar...). Priče su postavljene na scenu, a predstava traje dok se ne ispričaju sve priče. Ispovedi su iskrene i autentične, ali scenskoj realizaciji nedostaje jasnija i čvršća dramaturška struktura. Ipak, *Kišinjev noću* je vredna predstava jer otkriva stvarni život u Moldaviji, a atraktivna je jer su mladi glumci odlični plesači

i nakon svake scene izvode plesnu numeru sa po kojom akrobatskom egzibicijom.

Reditelj Avtandil Varsimašvili je, inspirisan filmom Andreja Tarkovskog, napravio predstavu *Stalker*. On se fokusirao na odnose tri glavna lika (pisca, naučnika i Stalkera). Nije uspeo da pronađe adekvatan scenski odgovor na profinjenu estetiku filma, niti da stvori osećanje misterije i jeze koje u filmu budi putovanje likova ka Zoni – prostoru u kome ne važe zakoni fizike, a ispunjavaju se najdublje želje. Upravo zato što ne postoji pritisak čudesnog, čitava drama junaka svela se na, nazovimo je tako, filozofsku raspravu o životu, istini, umetnosti, što je zamorno za gledanje. Predstavu je izveo Liberty teatar iz Tbilisija (Gruzija).

Antigona je pozorišta predstava Karma Sahne iz Samsuna (Turska), u režiji Hakana Alkana. Dve glumice i dva glumca igraju sve uloge u kostimima, koji su između plemenskih i apokaliptičnih (nalik na *Pobesneli Maks 2* ili *3*). Oni izvode veoma sažetu Sofoklovu *Antigonu* dajući istovremeno komentar na tekst i na sudbinu aktera. Njihove geste i mimika veoma su ekspresivne – praktično groteskne. Ova neobična predstava bi se mogla posmatrati i kao neka vrsta pozorišta u pozorištu, ali i kao istraživanje odnosa između civilizacije i varvarstva, igre i pozorišta.

Na kraju festivala gledali smo predstavu *Odbegle*, u izvođenju Nacionalnog teatra Tunisa. Tekst, scenografiju i režiju potpisuje Vafa Tabubi, tako da se ova predstava može smatrati i njenim autorskim projektom. Predstava *Odbegle*

kombinuje pozorište dramskih etida i teatar pokreta. Početna situacija je sledeća: na jednoj stanici pet žena i jedan muškarac čekaju gradski prevoz. Autobus ne dolazi. Niko ne zna šta se događa i počinje opšte snalaženje. U ovoj predstavi najzujbudljivija je činjenica da bi se tekst Vafe Tabubi sasvim lepo mogao igrati i u Beogradu. Isti problemi sa prevozom, ista nezadovoljstva političkom situacijom, isti bes zbog korupcije, ista klasna struktura putnika i putnica u prevozu, slični bračni problemi... Igra tunižanskih glumaca mnogo je naglašenija nego igra naših glumaca, ali rediteljka je našla način da iz svakodnevnog gesta pređe u ples, a onda da se iz plesa vrati u novu dramsku etidu.

Kakva je selekcija 59. Bitefa? Iznuđena, jer je selektor morao da je sastavi tako da ne rizikuje dodatna otkazivanja. Uspeo je i zahvaljujući tome smo ove godine imali zvanični Bitef. Da se dogodilo da ni ove godine nema zvaničnog Bitefa, samo bog zna šta bi bilo 2027. godine. Koji je najveći doprinos ovog Bitefa? Zbog ovakve situacije imali smo prilike da se upoznamo sa pozorištima i kulturama koji nam do sada nisu bili toliko poznati. Predstave iz Moldavije i Tunisa, *Kišinjev noću* i *Odbegle*, pokazale su da probleme koje mi imamo imaju i drugi, i da ono što mi živimo nije samo naš nacionalni usud već je situacija koja se ponavlja u više zemalja na takozvanoj poluperiferiji ili periferiji (kako se to već danas kaže). Mi bismo više voleli da se poredimo sa državama poput Britanije, Francuske ili Nemačke. Međutim, Srbija nikada nije bila imperijalna sila, a naš najveći domet bio je to što smo uspevali da se odbranimo, da nas jači ne gaze – baš kao i Tunis.

DRUGI NE: BITEF ILI

60. ROĐENDAN BITEFA

Prošle godine, 59. Bitef nije imao zvaničnu produkciju jer je tadašnji upravni odbor odbio da prihvati selekciju reditelja Miloša Lolića i Borisava Matića zato što je u njoj bila predstava Mila Raua *Proces Peliko*. Rau je godinu dana pre toga kritikovao rudarenje u dolini reke Jadar. To se dešavalo u jeku studentske pobune. Umetnici, studenti u blokadi i aktivisti okupili su se oko ideje o Ne: Bitefu i izveli zabranjenu predstavu na sceni "Mata Milošević" Fakulteta dramskih umetnosti.

Datum: 24.09.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Skupština grada Beograda

Napomena:

Površina: 1398

Naslov: Bitef ili Ne: Bitef?

Strana: 48,49,50

50

Pokazalo se da u predstavi nema ničeg problematičnog, a samo izvođenje je došlo posebno snagu jer je u sebi nosilo duh pobune.

Nakon što su gradska uprava i direkcija festivala odlučile da se ove godine ponašaju kao da je Ne: Bitef eksces bez trajnog značaja, umetnici okupljeni oko ove inicijative odgovorili su drugim Ne: Bitefom, odnosno proslavom 60. rođendana Bitefa. Ne: Bitefovci su za svoju akciju iskoristili nasleđe svih šest decenija postojanja festivala. Cilj je bio pokazati da je nasleđe Bitefa usađeno u same temelje naše savremene kulture i da pripada onima koji se oko njega okupe. Desetine naših umetnika, teatrologa i kritičara udružili su se i napravili događaj koji po svom duhu jeste bitefovski. U tu svrhu iskoristili su formu noći muzeja, napravili šezdeset mini-punktova (za šezdeset godina) i svaki posvetili po jednom umetniku ili trupi koja je obeležila istoriju Festivala. Publika je mogla da ide od jedne do druge tačke samostalno birajući svoje putovanje kroz istoriju Bitefa. Na tim punktovima nisu nužno izvođene predstave već performansi, informansi, dijalози, predavanja, ali uvek sa jasnim odnosom prema društvenom kontekstu u kome nastaju. Oni koji su poslednjih deset do petnaest godina redovno dolazili na Bitef (a to je većina i publike i izvođača Ne: Bitefa) znaju da se pozorište preko izvođačkih praksi širi u pravcu likovnih umetnosti i društvenih akcija. To je takođe iskorišćeno.

U tom jednom danu stigli smo da za šest sati vidimo samo delić programa, i za ovu priliku izdvajamo iskustva sa dve mikroskencene. Jedna je bila posvećena radu Dragana Živadinova (kurirala Irena Ristić), a drugi je razgovor rediteља i bivšeg selektora Bitefa Nikite Milivojevića sa Milom Rauom.

Susret sa Živadinovim dogodio se u jednom stanu. Petnaestak gledalaca tiskalo se u zamračenoj sobi dok nas je Živadinov u harizmatičnom nastupu vodio kroz istoriju avangarde, ukazivao na vezu avangarde u Sloveniji i Srbiji, podučavao o značaju naših avangardnih umetnika za razvoj evropske umetnosti, govorio o vezi umetnosti i nauke, o suštini antigravitacijske umetnosti, o značaju trajanja u umetnosti, o tome koliko

je za njega bio značajan Bitef... Živadinov je dokazivao da su naši umetnici deo evropske kulture, da su se važni umetnički prodori događali jednovremeno u Ljubljani, Beogradu i Parizu, da su naši umetnici o promeni koncepta umetnosti razmišljali kada i umetnici u Rusiji i da je doprinos Bitefa svetskom pozorištu takav i toliko da je ovaj umetnik došao na jedan dan u Beograd da nas na to podseti.

Razgovor Mila Raua i Nikite Milivojevića odvijao se u sasvim drugačijem prostoru. To je bio kafe u blizini Skadarlije, svetao i prostran. U njemu su se tokom dana prikazivali filmovi koje je snimio Milo Rau. Nikita Milivojević i Milo Rau su razgovarali prisno, neposredno, kao dva prijatelja koji su se ponovo sreli posle dužeg vremena. Povremeno nam se činilo da smo mi nekakvi kibiceri u razgovoru dva čoveka koji su se posle dužeg vremena susreli na šolji razgovora.

Prijalo bi nam da su govorili malo glasnije, ali razumeli smo da je Milo Rau rekao Nikiti Milivojeviću da je on bio ubeđen da je njegov govor kojim je otvorio 58. Bitef skroz običan. Nije mogao ni da zamisli u šta će se sve to izroditi, a rezultirao je time da je Nikita Milivojević sa svojim selektorskim timom smenjen, da se predugo čekalo sa izborom novog selektora, da je Miloš Lolić opet pozvao njega... Dva umetnika, jedan iz Srbije, a drugi iz Švajcarske, imaju zajedničku dilemu. Kako se boriti za demokratiju kada se ona sa svih strana potkopava? Gle čuda, i nama u publici se učinilo da je to i naš problem, pa smo se konačno odvažili da se uključimo u razgovor postavljajući pitanja.

Jasno je da su 59. Bitef i drugi Ne: Bitef dva pristupa pitanju kako ovaj festival može ići dalje, ali oba su teško održiva na duge staze. Bitef bez u značajnih umetnika svetskom kontekstu i sa polupraznim salama ne može biti festival od najvećeg evropskog značaja. S druge strane, veliki međunarodni festival bez finansiranja teško može da opstane. Možda se nalazimo na korak od gubitka Bitefa. To bi bila ogromna šteta i nepravda prema budućim generacijama naših gledalaca i umetnika, koji treba da vide najbolje od najboljeg u evropskoj i svetskoj produkciji na domaćim scenama.

MARINA MILIVOJEVIĆ MAĐAREV

